

Βιβλίου καὶ τῶν ἐνταυτῶν.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΤΟ ΒΟΥΛΕΥΜΑ ΤΩΝ ΕΚΒΙΑΣΤΩΝ

Ἀριθ.

Τὸ Συμβούλιον τῶν ἐν Κερκύρᾳ Πλειμμελειοδικῶν Συγκείμενον ἐκ τῶν δικαστῶν Ἰωάννου Μυθωνοπούλου Προέδρου, Θεόδωρου Θεοδωροπούλου, καὶ Τιμοθέου Βισβίτη Ἀνακριτοῦ.

Συνελθὼν ἐν τῷ πρὸς διασκέψιν δωματίῳ τοῦ Καταστήματός του, τὴν 13 Φεβρουαρίου 1901 παρόντων τοῦ τε Εἰσαγγελέως Μιλτιάδου Δεσφίτου, καὶ τοῦ ὑπογραμματέως Σπυρίδωνος Ἀλεξάνδρου ἐκτελέσαντος ἀπορνή-
θῃ ἐπὶ τῆς ἐξῆς ποινικῆς ὑποθέσεως.

Οἱ 1) Γεώργιος Ταχιάτης τοῦ Σπυρίδωνος, 2) Εὐάγγελος Ταχιάτης τοῦ Σπυρίδωνος, 3) Ἀναστάσιος Καλόγερος τοῦ Γερσίου 4) Ἀντώνιος Μού-
τσος πτ. Νικολάου 5) Στέφανος Βασιλᾶς Ἀλεξάνδρου, 6) Ἀθανάσιος Κη-
λογερόπουλος πτ. Κυριάκου 7) Σπυρίδων Σιμωνέτης τοῦ Νικολάου 8) Γεωργίος
Σ. Στεριώτης, πτ. Ἱερίως Ἀλεξάνδρου 9) Ἀλέξανδρος Γερομεριάτης τοῦ Στυ-
λιανοῦ 10) Πέτρος Ζερβός πτ. Νικηφόρου 11) Ἰωάννης Κρητικὸς Κουμπά-
της τοῦ Γεωργίου, 12) Διονύσιος Κασσιμάτης πτ. Χρήστου, 13) Νικόλαος
Μῶρος τοῦ Θωμᾶ, 14) Βασίλειος Γαβρίλης πτ. Νικολάου, 15) Χρῆλαμπος
Κωσταδοῦλος, πτ. Δημητρίου, 16) Νικόλαος Πιζάνης, τοῦ Σταύρου,
17) Ἀντώνιος Πηλός πτ. Ἀναστασίου 18) Νικόλαος Ζερβός τοῦ Ἱερίως Σπυ-
ρίδωνος 19) Ἰωάννης Σωτηρίου πτ. Νικολάου, 20) Σπυρίδων Πολίτης πτ.
Ζαφειρίου, 21) Σπυρίδων Βλάχος πτ. Χρήστου, καὶ 22) Χριστόφορος Μίρης
πτ. Νικολάου, ἅπαντες κάτοικοι Κερκύρας κατεγγελήθησαν ἀρμοδίως ἐπὶ ἐκ-
δίᾳσει κλπ.

Συνεπεὶα τῆς καταγγελίας ταύτης διατάχθη καὶ ἐνηργήθη τακτικὴ ἀνά-
κρισις κατὰ τὴν δίοδον τῆς ὁποίας προϋφικαίσθησαν ἐκ τῶν ἄνω καταγε-
γραμμένων οἱ 1) Γ. Ταχιάτης, 2) Ε. Ταχιάτης, 3) Α. Καλόγερος καὶ 4)
Α. Μούτσος δυνάμει τοῦ ὑπ' ἀριθμὸν 1246 τοῦ 1900 1) Σπυρίδων
1259 τοῦ 1900 1) Γ. Στεριώτης 2) Α. Γερομεριάτης. 3) Ι. Κρητικὸς
4) Α. Κηλογερόπουλος καὶ 5) Στ. Βασιλᾶς δυνάμει τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1263 τοῦ
1900. 1) Διονύσιος Κασσιμάτης δυνάμει τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1345 τοῦ 1900 1)

των τακτικῶν τῆς Ἐρημερίδος συνδρομῶν, καὶ ἐτέρων Δραχμῶν 20 δὴθεν δι' ἑκατὸν δεκάτια λαχείου εἰκόνας τινός (Ἰδα σχετικὰς ἐπιστολάς ἐν φκελλῶ ὑπ' ἀριθ. 8). Ὅλοι θῶμας ἀ τακτικὰ καὶ ἀτακτοὶ αὐταὶ συνδρομαὶ ὑπερβαίνουσαι τὰς (200) διακοσίας δραχμὰς περίπου, δὲν ἡμυπόδισχν αὐτὸν κατὰ Ἰούνιον 1900 μετὰ τοῦ Γ. Ταχιάτη καὶ Ἰωάννου Κρητικῷ ἢ Κουμπάτη καὶ μετὰ ἀπόπειραν τοῦ νὰ λάθωσιν ἑκατὸν δραχμὰς, λόγῳ δὴθεν ὅτι ἐσκόπει δι' αὐτῶν ὁ Καλόγηρος νὰ μεταβῇ εἰς Αἴγυπτον προκαλειμένου κατὰ Ἰούνιον τοῦ 1900. ὁ Σ. Ἀγγελάτος τῇ συνεναίσει τῶν οἰκείων του νὰ υἱοθετήσῃ τὸν νέον Μάρκον Παπαμύσχον ἐκ Κερκύρας. ὁρφανὸν γονέων καὶ συγγενῇ φιλικῆς τοῦ Ἀγγελάτου οἰκογενείας, τῇ συνεναίσει καὶ ταύτης, νὰ ἐκμεταλευθῇ κηκοήθως πρὸς χρηματισμὸν καὶ τὴν περιστάσιν ταύτην ἦτοι ἀπελθόντος τοῦ ἐν λόγῳ νέου Μ. Παπαμύσχου εἰς Κεφαλληνίαν πρὸς ἐπίσκεψιν τῶν συγγενῶν του διὰ τοῦ Σ. Βλάχου, ἀγγελίαν ἐκ τῶν εἰς τὰς ὁδοὺς τοιχοκολλουμένων ἐν ἡ μεγάλοις χρημασιν ἐπεγράφετο. Αὖριον μετὰ μετρηθῆναι ὁ βίος τοῦ τσιμάρη τὸ μυστήριον καὶ τοῦ ὅλε φουμάρη καὶ τὸ νέον διαζύγιον ἐντό; δὲ αὐτοῦ φύλλον ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν «Τηλεγράφημα» Κύριον Ἀγγελάτον λάβε τὴν ρεκαλάμ ὁ κληρονόμος σου ἔφυγε. Ἐπὶ τῇ νέᾳ ταύτῃ ἀπειλῇ ὁ Ἀγγελάτος διὰ τοῦ ἐνταῦθα δικηγόρου Γ. Καίσχηρ ἀπειλήσεντος ὅτι θὰ καταγγεῖλῃ αὐτὸν ἐπέτυχεν οὐ μόνον νὰ μὴ δημοσιευθῶσι τὰ ἀγγελλλόμενα ἀλλ' ἔλαβε καὶ ἐπιστολὴν τοῦ Α. Καλογήρου, ὁμολογήσαντος ἑαυτὸν ὡς αὐτομαθὸν τῆς ἁ ὡ ἀγγελίας, δι' ἣς οὗτος ἐξήτει παρ' αὐτοῦ συγγενῶν καὶ ἐξέφραξε τὴν εὐγνωμοσύνην του καὶ ἐπὶ τῷ λόγῳ τῆς τιμῆς του διεβεβαίωσεν ὅτι δὲν θέλει τὸν ἐνοχλήτῃ πλέον. Ἀλλὰ καὶ μετὰ ταύτην, ἔλαβε μετ' ὀλίγας ἡμέρας, ζητήσας δρ. 10 παρὰ τοῦ Ἀγγελάτου. Ὅτι διὰ τὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν τῆς υἱοθεσίας καὶ μετὰ τὴν δημοσίευσιν ἐτέρως ἀγγελίας τοῦ Βούρδουλα ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν ἀνακινώσατε τὸν Βούρδουλα ὁ βίος τοῦ σέντζα μυστήριον ἢ αὐτὴ ἐταιρία διὰ τοῦ Γ. Ταχιάτη καὶ τοῦ Α. Καλογεροπούλου ἔλαβε παρὰ τοῦ Ἀγγελάτου δρχ. τεσσαράκοντα (40) ἀποσταλείσας αὐτῷ διὰ τοῦ Στρυ. Κοντογούρη καὶ ἀφ' οὗ εἰς ἐν ἡ δύο φύλλα τοῦ Βούρδουλα ἐγράφη διάφορον ὑπὲρ τῆς ἐν λόγῳ υἱοθεσίας. Κατὰ τὴν αὐτὴν περίπου ἐποχὴν διὰ τοῦ Ν. Μώρου ἐκδότου τοῦ Κερκυνοῦ καὶ διὰ τὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν τῆς υἱοθεσίας καὶ διὰ τῶν αὐτῶν ἀπειλητικῶν μέσων καὶ ἀγγελιῶν, καὶ διὰ τοῦ Α. Καλογεροπούλου ἔλαβεν ὁ Α. Καλόγηρος δρχ. ἑβδομηκοντα πέντε (75), ὅπως προληφθῇ ἡ δημοσίευσιν κηκοήθους ἄρθρου στοιχειωθεμένου διὰ τὸν Κερκυνὸν καὶ ἐτοίμου πρὸς ἐκτύπωσιν, καὶ τῇ ἐντολῇ τοῦ Ἀγγελάτου ὁ Σ. Φωκῆς προσέφερεν αὐτοῖς, ἀφ' οὗ μετὰδὲ εἰς τὸ τυπογραφεῖον τῷ ἀνεγνώσθῃ τὸ ἐν λόγῳ δημοσίευμα κηκοήθησάτων κατὰ τὴν κατάθεσιν του, καὶ ἀφ' οὗ ὁ Μώρος ἀπέκρουσε ὁποιονδήποτε ὀλιγώτερον ποσὸν ἦτοι 40 καὶ 50 δραχμὰς. Ὅτι πλὴν τῶν ἁφ' οὗ ὁ Εὐάγγελος Ταχιάτης ἀνέλαβεν τὴν ἐλδοσιν τοῦ Βούρδουλα δικηκῶς ἀπίσπη παρὰ τοῦ Ἀγγελάτου διάφορα χρηματικὰ ποσά. Ὅτι καὶ ἁ προκύπτει ἐκ τῶν συνημένων τῇ Δικογραφίᾳ ἀποδείξεων συνδρομῆς τῆς Ἐρημερίδος Κερκυνοῦ ἐν δικαστήματι τεσσάρων μηνῶν ἔλαβεν ὁ Ν. Μώρος δρχ. 13. Ὅτι κατὰ τὴν αὐτὴν περίπου ἐποχὴν ἦτοι κατὰ τὸν Ἰούλιον 1900 διὰ τὴν αὐτὴν πάντοτε ὑπόθεσιν τῆς υἱοθεσίας ὁ Ν. Μώρος μετ' ἐκπαινημένης ἐπιστολῆς πρὸς τὸν Σ. Ἀγγελάτον ἐπέτυχεν νὰ γίνῃ δεκτὸς ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ (τοῦ Σ. Ἀγγελάτου) καὶ ἐξέθεσεν αὐτῷ τὴν πενίαν του παρκαπονούμενος κατὰ τοῦ Καλογήρου κλπ. ὅτι ἔλαβεν παρ' αὐτοῦ τόσα χρήματα, ἐνῷ αὐτὸς ἐστερεῖτο, προσέφερεν δὲ τὴν δημοσιογραφικὴν αὐτοῦ ὑπηρεσίαν ὑπὲρ τοῦ Ἀγγελάτου ἀντὶ χρημάτων, ἣν ὁμοίως οὗτος ἀπέκρουσε. Ὅτι

Τι κατὰ τὴν 21 'Ιουλίου 1900, ὁ Ν. Μῶρος δι' ἐπιστολῆς τοῦ ἐξήτει καὶ αὐθις συνέντευξιν μετὰ τοῦ 'Αγγελάτου, μὴ λαβὼν ὅμως ἀπάντησιν εἰς ἐπανειλημμένους ὁμοίας τοιαύτας ἐπιστολάς ἐν αἷς συγχρόνως ἐξήτει καὶ δοχλ. 50 πρὸς ἀπαλλαγὴν αὐτοῦ ἐκ τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας ἐστειλε καὶ τρίτην ζήτησιν πρὸς αὐτοῦ οἰονδήποτε χρηματικὸν ποσόν, ἀλλ' ὁ 'Αγγελάτος δὲν ἔδωκεν αὐτῷ ἀπάντησιν, οὔτε τὸν ἐδέχθη ἐν τῇ οἰκίᾳ του, κατέφυγε ὅμως πρὸς τὸν δικηγόρον Σ. Μπαρούτσου ἐν ὅν ἐκθίσας τὰς ἐκβιάσεις αἱ ὑφίστατο ἀπὸ πολ-
λοῦ ἀνέθεσεν αὐτῷ ὅπως ἐν συμβουλίῳ μετὰ τοῦ δικηγόρου Γ. Σκάρπη συντά-
ξωσι τὴν δέουσιν μὴνυσιν, ἐπιφυλαχθεὶς νὰ τῷ φέρῃ κατ'ἀλογον μαρτύρων καὶ κατηγορουμένων. Συνταχθεὶς ὅμως τῆς μνηύσεως, μεταμεληθεὶς ἐκ φόβου ἡ-
γήθη νὰ ὑπογράψῃ ταύτην. "Οτι ὁ Ν. Μῶρος ἐν τούτῳ διέδωκε περὶ τοῦ 'Αγγελάτου κακοθήεις φήμας ἐπὶ ἀσελγείᾳ παρὰ φύσιν κατὰ τινος παιδὸς καὶ ἐπὶ ἀποπειρᾷ τοιούτης καθ' ἐκτοῦ μεταξὺ ἄλλων καὶ πρὸς τὸν μάρτυ-
ρα Α. Σαρλῆν εἰπὼν ὅτι δῆθεν τὸν ἐθώπευσεν εἰς τὴν παρειάν, καὶ ὅτι ἐσκόπει νὰ καταγγεῖλῃ αὐτόν, ὅπερ καὶ ἀνήγγειλε, τοιχοκολλήτης ἀγγελεῖαν μετὰ τῶν λέξεων «'Αναγνώστε εἰς τὸν Κερκυρὸν ἡ τρομερὰ μὴνυσιν». "Οτι ἐπὶ τούτῳ καὶ αὐθις κατέφυγεν εἰς τὴν ἀστυνομίαν ὁ 'Αγγελάτος. ἀλλ' ἄνευ ἀποτελέσ-
ματος τὴν αὐτὴν δὲ ἡμέραν ὁ Ν. Μῶρος μεταβὰς εἰς τὴν οἰκίαν του ἠπειλήσας τὸν 'Αγγελάτον διὰ τοῦτο, λέγων αὐτῷ καὶ ἀνέφερας εἰς τὴν ἀστυνομίαν νὰ ἰδῆς τί θὰ σοῦ κάμω» συνοδευόμενος καὶ ὑπὸ τοῦ Α. Καλογεροπούλου. "Οτι καθὰ προκύπτει ἐκ τῆς ἐνεργηθείσης ἀνακρίσεως τὴν 28 'Ιουλίου κατετέθη εἰς τὸ γραφεῖον τῆς ἐνταῦθα Εἰσαγγελίας τῶν Πρωτοδικῶν ὑπὸ τὴν αὐτὴν ἡμερομηνίαν μὴνυσις τοῦ Νικολάου Θ. Μώρου κατὰ Στυλιανοῦ 'Αγγελάτου ἐπὶ ἀνη-
θήκεις θωπείαις καὶ αἰσχυραῖς προτάσει πρὸς αὐτόν. "Οτι τὴν μὴνυσιν ταύτην φέρουσιν ὑπὸ τὴν ἡμερομηνίαν τὴν ὑπογραφὴν Ν. Μῶρος καὶ ἐν τῷ σώματι, εἶδεν εἰς τῶν μαρτύρων ἐν τῷ γραφείῳ τοῦ γραμματέως τῆς Εἰσαγγελίας Σ. Κυπριώτου, μὴ φέρουσιν ἄλλην ἐνέργειαν, ἀνήγγειλε δὲ τοῦτο πρὸς τὸν Σ. 'Αγ-
γελάτον, τὸ αὐτὸ δὲ ἐσπέρας ἀνήγγειλεν αὐτῷ καὶ ὁ γραμματεὺς τῆς Εἰσαγ-
γελίας Σ. Κυπριώτης. 'Ανησυχίας σφοδρὰ ἐπὶ τούτῳ ὁ Σ. 'Αγγελάτος συ-
νεβουλεύθη περὶ τοῦ πρακτέου τὸν Α. Πηλόν, ὅστις ὑπέδειξεν ὡς τὸ ἐλαττήριον ὅλων αὐτῶν τὸν Γ. Ταχιάτην, ὃν καλίσας ὁ Σ. 'Αγγελάτος ἀνέθηκεν αὐτῷ νὰ μεσολαβήσῃ καὶ ἐξαγγέλῃ αὐτὸν ἐκ τῆς δημιουργηθείσης κατηγορίας. "Οτι τῷ ὄντι ὁ Γ. Ταχιάτης καίτοι ὡς τῷ ἔλεγεν ἐγνώριζε ὅτι τὰ ἐν μνηύσει ἀναφε-
ρόμενα ἦσαν ψευδῆ, ἀλλ' ἐπειδὴ ἐπέκειτο ἡ δημοσίευσίς αὐτῆς διὰ τοῦ «Κερκυρὸς» τὸν συνεβούλευσε «νὰ διυρλώσῃ τὴν ὑπόθεσιν» ἐπιπροσθέτων ὅμως ὅτι θὰ εἶναι μεγάλας ἀπαιτήσεις. 'Επὶ τούτῳ ὁ Γ. Ταχιάτης μετέβη πρὸς συνάντησιν τοῦ τοῦ Ν. Μώρου, τοῦ Ε. Ταχιάτη, Α. Καλογόρου, μετ' ὧν ἐπορεύθη εἰς τι καφ-
φανεῖον παρὰ τὴν Σπηλαίαν, εἰδοποιήσας καὶ τὸν 'Αγγελάτον διὰ τοῦ Σ. Φω-
κᾶ νὰ μεταβῇ καὶ οὗτος ἐκεῖ. "Οτι τῷ ὄντι συνοδευόμενος ὑπὸ τούτου μετέβη ὁ Σ. 'Αγγελάτος εἰς τὸ ὑποδειχθὲν καφφανεῖον, ἐνθα τὸν ὠδήγησεν εἰς τι ὑπε-
ρώτων διαχώρισμα ἐν ᾧ εὗρισκοντο ἤδη οἱ ἄνω τρεῖς καὶ ὁ Γ. Ταχιάτης. "Οτι ἀμέσως ὁ 'Αγγελάτος ἐν ἀναγκαστικῇ ἐξήτησε παρὰ τοῦ Ν. Μώρου τὸν λόγον τῆς κατ' αὐτοῦ κατὰδωξέως, ἀλλ' ὁ Α. Καλόγηρος, ὅστις καθὰ προκύπτει ἐκ τῆς ἐπιστολῆς αὐτοῦ, πρὸ δύο μηνῶν ἀποκαλῶν τὸν 'Αγγελάτον εὐεργέτην του προεκάλει αὐτόν καὶ αὐθις νὰ τῷ πληρώσῃ τὰ ἐνοίκια τῆς οἰκίας του, ὅπως ἀπο-
καταστήσῃ αὐτὸν ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ. "Οτι ὁ Ν. Μῶρος ἐν τούτῳ διέδωκε περὶ τοῦ 'Αγγελάτου κακοθήεις φήμας ἐπὶ ἀσελγείᾳ παρὰ φύσιν κατὰ τινος παιδὸς καὶ ἐπὶ ἀποπειρᾷ τοιούτης καθ' ἐκτοῦ μεταξὺ ἄλλων καὶ πρὸς τὸν μάρτυ-
ρα Α. Σαρλῆν εἰπὼν ὅτι δῆθεν τὸν ἐθώπευσεν εἰς τὴν παρειάν, καὶ ὅτι ἐσκόπει νὰ καταγγεῖλῃ αὐτόν, ὅπερ καὶ ἀνήγγειλε, τοιχοκολλήτης ἀγγελεῖαν μετὰ τῶν λέξεων «'Αναγνώστε εἰς τὸν Κερκυρὸν ἡ τρομερὰ μὴνυσιν». "Οτι ἐπὶ τούτῳ καὶ αὐθις κατέφυγεν εἰς τὴν ἀστυνομίαν ὁ 'Αγγελάτος. ἀλλ' ἄνευ ἀποτελέσ-
ματος τὴν αὐτὴν δὲ ἡμέραν ὁ Ν. Μῶρος μεταβὰς εἰς τὴν οἰκίαν του ἠπειλήσας τὸν 'Αγγελάτον διὰ τοῦτο, λέγων αὐτῷ καὶ ἀνέφερας εἰς τὴν ἀστυνομίαν νὰ ἰδῆς τί θὰ σοῦ κάμω» συνοδευόμενος καὶ ὑπὸ τοῦ Α. Καλογεροπούλου. "Οτι καθὰ προκύπτει ἐκ τῆς ἐνεργηθείσης ἀνακρίσεως τὴν 28 'Ιουλίου κατετέθη εἰς τὸ γραφεῖον τῆς ἐνταῦθα Εἰσαγγελίας τῶν Πρωτοδικῶν ὑπὸ τὴν αὐτὴν ἡμερομηνίαν μὴνυσις τοῦ Νικολάου Θ. Μώρου κατὰ Στυλιανοῦ 'Αγγελάτου ἐπὶ ἀνη-
θήκεις θωπείαις καὶ αἰσχυραῖς προτάσει πρὸς αὐτόν. "Οτι τὴν μὴνυσιν ταύτην φέρουσιν ὑπὸ τὴν ἡμερομηνίαν τὴν ὑπογραφὴν Ν. Μῶρος καὶ ἐν τῷ σώματι, εἶδεν εἰς τῶν μαρτύρων ἐν τῷ γραφείῳ τοῦ γραμματέως τῆς Εἰσαγγελίας Σ. Κυπριώτου, μὴ φέρουσιν ἄλλην ἐνέργειαν, ἀνήγγειλε δὲ τοῦτο πρὸς τὸν Σ. 'Αγ-
γελάτον, τὸ αὐτὸ δὲ ἐσπέρας ἀνήγγειλεν αὐτῷ καὶ ὁ γραμματεὺς τῆς Εἰσαγ-
γελίας Σ. Κυπριώτης. 'Ανησυχίας σφοδρὰ ἐπὶ τούτῳ ὁ Σ. 'Αγγελάτος συ-
νεβουλεύθη περὶ τοῦ πρακτέου τὸν Α. Πηλόν, ὅστις ὑπέδειξεν ὡς τὸ ἐλαττήριον ὅλων αὐτῶν τὸν Γ. Ταχιάτην, ὃν καλίσας ὁ Σ. 'Αγγελάτος ἀνέθηκεν αὐτῷ νὰ μεσολαβήσῃ καὶ ἐξαγγέλῃ αὐτόν ἐκ τῆς δημιουργηθείσης κατηγορίας. "Οτι τῷ ὄντι ὁ Γ. Ταχιάτης καίτοι ὡς τῷ ἔλεγεν ἐγνώριζε ὅτι τὰ ἐν μνηύσει ἀναφε-
ρόμενα ἦσαν ψευδῆ, ἀλλ' ἐπειδὴ ἐπέκειτο ἡ δημοσίευσίς αὐτῆς διὰ τοῦ «Κερκυρὸς» τὸν συνεβούλευσε «νὰ διυρλώσῃ τὴν ὑπόθεσιν» ἐπιπροσθέτων ὅμως ὅτι θὰ εἶναι μεγάλας ἀπαιτήσεις. 'Επὶ τούτῳ ὁ Γ. Ταχιάτης μετέβη πρὸς συνάντησιν τοῦ τοῦ Ν. Μώρου, τοῦ Ε. Ταχιάτη, Α. Καλογόρου, μετ' ὧν ἐπορεύθη εἰς τι καφ-
φανεῖον παρὰ τὴν Σπηλαίαν, εἰδοποιήσας καὶ τὸν 'Αγγελάτον διὰ τοῦ Σ. Φω-
κᾶ νὰ μεταβῇ καὶ οὗτος ἐκεῖ. "Οτι τῷ ὄντι συνοδευόμενος ὑπὸ τούτου μετέβη ὁ Σ. 'Αγγελάτος εἰς τὸ ὑποδειχθὲν καφφανεῖον, ἐνθα τὸν ὠδήγησεν εἰς τι ὑπε-
ρώτων διαχώρισμα ἐν ᾧ εὗρισκοντο ἤδη οἱ ἄνω τρεῖς καὶ ὁ Γ. Ταχιάτης. "Οτι ἀμέσως ὁ 'Αγγελάτος ἐν ἀναγκαστικῇ ἐξήτησε παρὰ τοῦ Ν. Μώρου τὸν λόγον τῆ

φύλαξη ἀπειλουμένην ἐξώσιν καὶ ἄτινα ἐπλήρωσεν τῶν οὐκ ἁγίων, ἐκείνη
σε τὴν ἀποπομπὴν τοῦ Σ. Φωκά εἰς ὃ ἡναγκάσθη καὶ ἐνδῶσθαι ὁ Ἀγγελάτος,
ὁ, ὅπου, σε ἀπελθόντος καὶ εὐρωπικοῦ ἀνέλαβε τὴν διεξαγωγὴν ὅλης τῆς ὑπο-

Θέσας, καὶ διὰ τρόπον ἐπιτακτικῷ καὶ ἐμποικίαντος τρόπου εἰς τοῦτον ἐξή-
τησεν δρχμὰς πεντακοσίας (500). Αποποιήθητος ὅμως τοῦ Ἀγγελάτου περι-
ωρίσθη τῇ παρεμβάσει τοῦ Ταχιάτη ἢ ἀπκίτησιν των εἰς δρχμὰς 200, ὃ πο-
σὸν ἐκ φόβου ἠναγκάσθη ν' ἀποδεχθῇ ὁ Ἀγγελάτος, ὑπὸ τὸν ὅρον τοῦ νὰ τῷ ἐπι-
στραφῇ ἡ μὴνυσι μετὰ δηλώσεως τοῦ Μώρου, ὅτι προέβη εἰς ταύτην ἐκ κακῆς ἀν-
τιλήψεως, ἢ μὴνυσινὰ τῷ φέρωσιν οἰκὰς καὶ λαβῶσι τὰς δρχμὰς 200. Ὅτι ἐπὶ
τοῦτο ἀπῆλθεν ὁ Ἀγγελάτος ἐντρομος καὶ κατελθὼν τοῦ ὑπερῶου ὑπεβηθεύμενος
ὑπὸ δύο κατὰ τὴν ἀντίληψιν τῶν μαρτύρων, ὅτι μετὰ μικρὸν ὁ Γ. Ταχιάτης
μεταβὰς εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ τῷ ἐνεχείρισε τὴν ἀνω μὴνυσιν μὴ φέρουσιν ἄλλην
τινὰ ἐνέργειαν ὑπηρεσιακὴν, ἀλλὰ παρὰ πόδας ἐνυπόγραφον δῆλωσιν τοῦ Ν.
Μώρου ὅτι αἰὲ κακῆς ἀντιλήψεως, προβάς εἰς ταύτην ἀποσύρει αὐτὴν ζητῶν
συγγνώμην ὑποσχόμενος ὅτι δὲν θὰ ἐνοχλήσῃ αὐτὸν πλέον, ἀλλ' ὅτι ὡς πιστὸς
φίλος θὰ ὑπηρετῇ τὰ συμφέροντα αὐτοῦ» ἔλαβε δὲ παρ' αὐτοῦ τὰς 200 δρχ.
εἰς χρητονομισμὰτα τῶν 100 δρχμῶν (Ἰδὲ μὴνυσι ἐν σχετικῷ φκελλῳ). Ὅ-
τι κατὰ τὰ τέλη αὐγούστου παρελθόντος ἔτους ἐτοιχοκολλήθη ἀπέναντι τῆς οἰ-
κῆς τοῦ Ἀγγελάτου καὶ εἰς τὸ ἐργαστήριον τοῦ Σ. Φωκᾶ ἀγγελία τοῦ Κερκυ-
νοῦ, φέρουσα τὰς λέξεις «ἀναγνώσκατε τὸ σκάνδαλον, τὸ τουρκόπουλο καὶ τὸ πι-
πέρν». Ὅτι ἡ ἀγγελία αὕτη ἀπέβλεπε τὸν Ἀγγελάτον ὅστις μετὰ τὰς κατὰ
τὴν σκοπούμενην υἱοθεσίαν τοῦ Πικραμύσου ὕβρεις καὶ ἐκδύσεις παρητήθη τῆς
ἀποφάσεως τοῦ ταύτης, ἐρωτώμενος δὲ ἐν ἀγκυκλήσει εἶπεν ὅτι θὰ φέρῃ ἀπὸ
τὴν Ἠπειροὺς νὰ υἱοθετήσῃ ἕνα τουρκόπουλο. — Ἐτοιχοκολλήθη δὲ ἐπιτηδες ἐν
τῷ τόπῳ ἐκείνῳ ὡς καὶ αἱ προηγουμέναι, ἔνα λαμβάνῃ γνώσιν αὐτῶν ὁ Ἀγγε-
λάτος. Συγχρόνως δὲ ὁμοίαν ἀγγελίαν μὲ ἐκδύνα ὁμοίαν πρὸς τὴν ἐννοίαν τῆς ἐ-
πιγραφῆς ἐτοιχοκολλήθη καὶ παρὰ τὰ τέλη «Μουράχισ». Ὅτι τὰς τοιχοκο-
λήσεις ταύτας ἐνήργει ὁ δικνομεὺς τοῦ Κερκυνοῦ Σ. Βασιλᾶς ὅστις καὶ ἀνεκοί-
νωσε ταῦτα εἰς τὸν Σ. Φωκᾶν, ἔνα εἰδοποιηθῇ δι' αὐτοῦ ὁ Ἀγγελάτος, ὅτι
εἰς τὸ προσεχὲς φύλλον τοῦ Κερκυνοῦ θέλει δημοσιευσθῇ διατριβὴ κακοήθης ἐν
σχέσει πρὸς τὴν ἀνω ἀγγελίαν καὶ ὅτι δύναται νὰ ματαιώσῃ ταύτην, ἂν ὁ
Ἀγγελάτος ἤθελε κατὰβῆναι τὰς γενομένης δαπάνης δρχμὰς 50 ἀλλ' ὅτι
καὶ οὗτος ὡς καὶ ὁ Ἀγγελάτος πρὸς τὸν αὐτοπροσώπως καὶ ἐπανηλημένως με-
τέβη ὁ Σ. Βασιλᾶς ἀπέδωκεν αὐτὸν ὡς καὶ τὸν βραδύτερον ὑπὸ τοῦ Βασιλᾶ
ἀποσταλέντα Ἀναστάσιον Βλάχον καὶ ἀπειλήσαντα αὐτόν, ὅτι ὁ Βασιλᾶς ἐ-
πρόκειτο νὰ ἐκδώσῃ ἱδίαν Ἐφημερίδα δι' ἣς ἤθελεν ὑβρίσῃ τὸν Ἀγγελάτον.

Ὅτι μετὰ τὴν τοιχακόλλησιν τῶν ἀνω ἀγγελιῶν ὁ Σπυρίδων Σιμωνίτης, ἄ-
εργος ἐπιληψίμου διαγωγῆς καὶ ὡς τοιοῦτος διατελὼν ὑπὸ τὴν ἐπιβλεψιν
τῆς ἀστυνομίας, αὐθόρμητος προσελθὼν πρὸς τὸν Στ. Ἀγγελάτον ἐδήλωσεν
αὐτῷ ὅτι ἐπειδὴ ὁ πατήρ του εἶχεν ὑποχρεώσεις πρὸς ἐκεῖνον, ἀνελάμβανεν
οὕτως εἶπεν τὴν υπεράσπισίν του καὶ ὅτι προέβη εἰς τὸ νὰ σχίσῃ τὰς τοι-
χοκολληθείσας ἀς ἀνω εἴρηται ἀγγελίας, ὑπερ' ἀνεληφθῇ καὶ ὁ Ἀστυφύλαξ
Σπανόπουλος ἐρωτήσας τὸν Ἀγγελάτον, ἂν ὁ Σιμωνίτης ἐσχίζε ταύτας
κατ' ἐντολὴν του, ὑπερ' ἡρηθή ὁ Ἀγγελάτος ἀπαγορεύσας μάλιστα εἰς τὸν
Σιμωνίτην νὰ ἀναμειγνύεται εἰς τὰς υποθέσεις του.

Ὅτι ὀλίγας μετὰ ταῦτα ἡμέρας τὴν 7ην καὶ 8ην. Σεπτεμβρίου π. ε. ὁ
Α. Μούτσος δι' ἐπιστολῆς τὸν ἐξῆται παρὰ τοῦ Ἀγγελάτου δρχ. 5. ἀς ἡρ-
νήθη ὅμως διότι εἶχεν ἤδη πληρώσῃ τὴν συνδρομὴν τῆς ὑπ' ἐκείνου ἐκδι-
δομένης ἐφημερίδος «Σατανᾶς» τὴν αἰτησὶν ταύτην δι' ἐπιστολῆς διεδω-
θη ἕτερον ἐπισκεπτήριον τοῦ Μούτσου ζητούντας τὴν ἐπιστολὴν τῆς πρώτης
ἐπιστολῆς ἣν ἡρηθή. αὐθημερὸν ὁ Σιμωνίτης συναντήσας ἐν τῷ καφενείῳ

τὸν Στυλιανὸν Ἀγγελάτον ἠρώτα αὐτόν, «τί ἔχει», διότι δέθεν τὸν ἐβλεπὸ
συγχισμένον, ἐπὶ τῇ ἀπαντήσει του δὲ ὅτι εἶχεν ἐνοχληθῇ ὑπὸ τοῦ Μούτσου
τὴν ἡμέραν ἐκείνην, οὕτως ἐκράτει καὶ τὸ ἐπισκεπτήριον, ἤρπασε τοῦτο ἐκ
τῶν χερῶν του, λέγων ἐγὼ τοῦ τὸ δίδω καὶ ἀναχώρησεν. Ὅτι ἐν τῷ φύλλῳ
τῆς 14ης. 76ρίου π. ε. ἐφημερίδος «Σατανᾶς» καὶ ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν «πα-
ράδοχος ἀνθρώπος» ἐδημοσιεύθη περιφρονητικὸν ἄρθρον καὶ εἰρωνικὸν περὶ τοῦ
Στ. Ἀγγελάτου μετὰ τῆς δηλώσεως ὅτι θέλει ἀσχοληθῇ ἐπὶ συνεχῇ φύλ-
λα, περὶ αὐτοῦ κλπ. ὅτι τὴν διατριβὴν ταύτην ἐπηκολούθησε νέα ἀγγελία
τοιχοκολληθεῖσα καὶ φέρουσα «Ἀναγνώσκατε αὖριον ἢ ἀνακαλύψις τῶν μυστικῶν
τοῦ ἐξ ἡμῶς μυστάκη μυστηριώδους ἀνθρώπου» δι' οὗ ὑπαινίσσεται ὁ
Ἀγγελάτος ὡς ἔχων τὴν συνήθειαν νὰ μασᾷ τὸν μύστακά του (ἶδε φάκελον
σχετικόν). ὅτι καὶ τὰς ἀγγελίας ταύτας ἐξίσχισεν ὁ Σιμωνίτης καὶ ἀνήγ-
γειλε τοῦτο πρὸς τὸν Ἀγγελάτον, ἐπιπλήξαντα αὐτόν, ἀλλ' ὅστις τῷ εἶπε ὅτι
καὶ θὰ εἴρῃ τὸν Μούτσον καὶ θὰ τὸν κακοποιήσῃ ἐπὶ δὲ ταῖς παρατηρήσεσι
τοῦ Ἀγγελάτου νὰ μὴ προβῇ εἰς τίποτε ἀπῆντησε «δὲ ἔχεις τοῦ λόγου
σου νὰ κάμῃς, εἶναι δική μου δουλειά» εἰς δὲ τὸν μάρτυρα Φωκᾶν εἶπεν ὅτι
θὰ μεταβῇ νὰ καταστρέψῃ τὸ τυπογραφεῖον. Ὅτι τὸ αὐτὸ ἐσπέρως συναν-
τήσας ἐξῶθεν τοῦ κουρείου τοῦ Φωκᾶ τὸν Μούτσον ὁ Σιμωνίτης ἤρπασεν αὐ-
τόν ἐκ τοῦ στήθους καὶ τὸν ὕβρισεν, ἀλλὰ κατὰ τὴν ἀντίληψιν τοῦ ἐν
λόγῳ μάρτυρος ὁ Μούτσος ὄχι μόνον ἀφέθη νὰ συλληφθῇ ἀπὸ τὸν Σιμο-
νίτην, ἀλλ' οὐδεμίαν προέταξε κατ' αὐτοῦ ἀντίστασιν ἀπλῶς δὲ τοῦ εἶπεν
«ἄφησέ με» ὅτι τὴν αὐτὴν νύκτα (14 76ρίου 1900) ὁ Α. Μούτσος μεταβὰς
εἰς τὸν οἶκον τοῦ Ἀγγελάτου διεμαρτύρησε ὅτι στέλλει ἀνθρώπους καὶ τοῦ
σχίζουσιν τὰ φύλλα, καὶ τοῦ ρίπτουν ταῖς κάσσις καὶ ἀπειλῶν ὅτι θὰ ἀνα-
φερθῇ εἰς τὴν ἀστυνομίαν ὅτι τὴν ἐπιούσαν ὁ Σιμωνίτης παρήγγειλε τῷ
Ἀγγελάτῳ νὰ παρέμβῃ ὑπὲρ αὐτοῦ, διότι καταζητεῖται ὑπὸ τῆς ἀστυνο-
μίας, διὰ τὴν ζημίαν δέθεν τοῦ Μούτσου, ἐκ τῆς καταθέσεως ὅμως διαφό-
ρων συγκαζόντων εἰς τὸ ἐν λόγῳ τυπογραφεῖον καὶ τῶν ἐργατῶν αὐτοῦ προ-
κύπτει ὅτι οὐδεμία ζημία ἐγένετο ἐν τῷ τυπογραφείῳ ἀλλὰ μόνον ὅτι
μικὰ κάσσις στοιχείων εἶχε ριφθῇ ἐπὶ τοῦ ἐδάφους ἀπὸ τὴν συνελέγησαν καὶ αὐ-
τὴ ἦτον εἰς τὸ θάθος τοῦ τυπογραφείου ἐρειδόμενη ἐπὶ τοῦ τοίχου ἐνῶ πρὸ
αὐτῆς καὶ ἀπὸ τῆς θύρας ὑπῆρχον πολλὰ τοιαῦτα ἐρειδόμενα ἀπλῶς ἐ-
πὶ ξύλων, αἵτινες φυσικῶς τῷ λόγῳ, εἶδε νὰ ὑποστῶσι πρῶτα τὴν ἐπίθεσιν.
Ὅτι προσέτι ἐφάνετο τετρασυμένον ἐν κάθισμα, ὅτι ὁ Μούτσος εἰς οὐδὲνα παρε-
ποίη ὅτι τοῦ ἐγένετο ζημία ἢ ὅτι ἐκακοποιήθη ὅτι καὶ ἂν ἤθελεν ὑπε-
τιθῇ ὅτι αἱ βλάβαι αὗται καὶ ἡ ἀταξία ἐν τῷ τυπογραφείῳ ἐπηνέχθησαν
ἐξ ἀλλότριος χειρὸς, ἡ ζημία κατὰ τὴν ἀντίληψιν τῶν ιδόντων τὰς βλάβας
ταύτας μαρτύρων δὲν ἦτον ἀνωτέρω τῶν 10 ἢ 20 δρχμῶν, ὅτι ὁ Σ. Ἀγγε-
λάτος, ὅπως ἀποφύγῃ ἀπ' ἐνὸς μὲν, τὰς διαρκεῖς ἐνοχλήσεις τοῦ Σιμωνίτη,
ὅτι καταδιώκεται ἐπὶ τῇ ἐν λόγῳ ζημίᾳ, ἀπ' ἑτέρου δὲ τὰς ἀπειτήσεις τοῦ
Μούτσου καὶ ἀπειλὰς ὅτι θὰ καταγγείλῃ μετὰ τοῦ Σιμωνίτη καὶ αὐτόν
τοῦτον καὶ ἐν τῇ πεποθήσει πάντοτε ὅτι πρόκειται περὶ εὐτελεῶς ἀπὸζη-
μιώσεως ἀνέβηκεν εἰς τὸν δικηγόρον Γ. Καίσσον, ὅπως μετὰ τὴν ρητὴν δῆ-
λωσιν πρὸς τὸν Μούτσον, ὅτι αὐτὸς οὐδὲν εὐδυνῶς εὐθύνεται διὰ τὰς πράξεις τοῦ
Σιμωνίτη, νὰ διαγγαγῇ μετ' αὐτοῦ, τὰ τῆς ἀποζημιώσεως του. Ὅτι ὁ
Γ. Καίσσον μετὰ τὴν Σιμωνίτη καὶ ἐπανηλθὼν τὴν ἐπιούσαν εἰς τὸν
Μούτσον ἐξῆται ὡς ἀποζημιώσιν δρχ.
(500) πεντακοσίας, καὶ ὅτι διὰ τῶν προσπαθειῶν αὐτοῦ ἐπέτυχεν νὰ περιορί-
σῃ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἀποζημιώσεων.

Θη τὸ ποσὸν εἰς δραχ. (300) τριακοσίας. ὅτι μεθ' ὅλην τὴν ἐκπληξιν καὶ τὰς διαμαρτυρίας τοῦ Ἀγγελάτου ἐπειδὴ ὁ Γ. Καίσαρς εἶχεν ἐνεργήσῃ ὡς πληρεξούσιος αὐτοῦ τῷ παρίδωκε δραχ. διακοσίας (200) ἃς ὁ Καίσαρς ἔδωκε εἰς τὸν Α. Μούτσον ἄνευ ἀποδείξεως, ὅτι ἐκ τῶν καταθέσεων διαφόρων μαρτύρων προκύπτει ὅτι καὶ μετὰ τὴν δῆθεν ἐπίθεσιν καὶ τὰς ζημίας τοῦ Σιμωνέτη κατὰ τοῦ Ἀγγελάτου ἐσύχναζεν αὐτὸς εἰς τὸ τυπογραφεῖον τοῦ Μούτζου. Ὅτι ἐξ ἐπιστολῆς τοῦ Μούτσου πρὸς τὸν Δ. Κασσιμάτην ζητοῦντα παρ' αὐτοῦ μέρος τῶν ληφθέντων χρημάτων ἀντὶ ἡμερομισθίου, καὶ ἀπαντῶντος αὐτῷ ὅτι δὲν τῷ ἔμειναν χρήματα διότι ἐξ αὐτῶν ἔλαβον καὶ ἄλλοι προκύπτει ὅτι καὶ ἡ νέα αὕτη ἐκδίκαις ἐγένετο κοινῇ συννενοήσει Μούτσου Σιμωνέτη καὶ τῶν λοιπῶν ἄλλων κατηγορουμένων ὅπερ τοσοῦτον μᾶλλον ἐνδείκνυται καθόσον ὁ Σιμωνέτης μετὰ τὴν ἐναρχίαν τῆς ἀνακρίσεως παρεκάλει τὸν τε Φωκᾶν καὶ τὸν Ἀγγελάτον νὰ μὴ καταθεσῶσι κατὰ τοῦ Μώρου, καὶ ἐπειδὴ ἡ σύζυγός του συνεδέετο μὲ τὴν εἰσγενεῖαν τοῦ Καλογήρου. « Νὰ μπουὶ αἱ γυναῖκες εἰς τὸ μέσον νὰ πείσωσι τὸν Καλογήρον νὰ μὴ γράψῃ πλέον τίποτε ἐναντίον του » ὅτι ἐπίσης αἱ αἰτήσεις χρημάτων καὶ αἱ ἀπειλαὶ τῶν ἄνω κατηγορουμένων πρὸς τὸν Ἀγγελάτον καὶ αἱ ὕβρεις τοῦ Κώδωνος ἐξηκολούθησαν μέχρι σχεδὸν τῆς ἡμέρας τῶν συλλήψεων τῶν ἄνω κατηγορουμένων.

2. ΛΘΑΝΑΣΙΟΣ ΑΝΕΜΟΓΙΑΝΗΣ

Ὅτι κατὰ τὸ 1898 εἰς Ἀλέξανδρος Γερομεριάτης Διονύσιος Κασσιμάτης καὶ Λθανάσιος Καλογερόπουλος, ἐπὶ τῇ αὐτῇ πάντοτε ἀπειλῇ τῆς δημοσιεύσεως ἐν ταῖς σατυρικαῖς ἐφημερίδις τῆς ἐποχῆς ἐκείνης διατριβῶν καθαπτεμένων τῆς ὑπολήψεως τοῦ Ἀθανασίου Ἀνεμογιάνη πλουσίου κτηματίου, ἔλαβον παρ' αὐτοῦ πλέον τῶν δραχμῶν ἑκατὸν (100) ἀπαντες δὲ οὗτοι Μώρος Μούτζος Κρητικός καὶ λοιποὶ ὑπὸ τὸ πρόσχημα συνδρομῶν τῶν ἐφημερίδων τῶν ἀπέσπων παρ' αὐτοῦ ποσὰ ἀντιστοιχοῦντα πρὸς τὸ δεκαπλάσιον τῶν συνήθων συνδρομῶν δημοσιεύοντες εἰς τὰς ἐν λόγῳ ἐφημερίδας κακοήθεις ὑπαινιγμούς κατ' αὐτοῦ ἂν ποτε ἀνέβηκε νὰ πληρώσῃ ταύτας ἔστιν ὅτι δὲ ἀποστέλλοντες αὐτῷ ἀνώνυμους ἐπιστολάς περιεχούσας ὕβρεις καὶ ἀπηλᾶς, ὅτι κατ' αὐγουστον τοῦ 1899 ὁ Διονύσιος Κασσιμάτης ἐπὶ τῇ ἐπιδείξει ἐντύπου αἰσχρᾶς συμβολικῆς εἰκόνης παριστάσας τὸν Ἀνεμογιάννην, ὡς μελλούσης ν' ἀνατυπωθῇ ἐν τῷ Κώδωνι, ὑπὸ τοῦ Α. Καλογήρου, ἀπήντει δραχ. ἑκατὸν (100) ἔλαβε δὲ μόνον δραχ. δέκα. Ὅτι ἐπειδὴ ὁ Κώδων ἐξηκολούθει δημοσιεύων διαφόρους ὑπαινιγμούς κατὰ τοῦ Ἀθανασίου Ἀνεμογιάννη καὶ πρὸ τούτου τὸ «Φῶς» ἐφημερίδας ἀμφότερα διευθυνόμενα ὑπὸ τοῦ Ἀναστασίου Καλογήρου, ὁ Α. Ἀνεμογιάννης διὰ τοῦ Συμβολαιογράφου τοῦ ἐξήγησε νὰ ἔλθῃ εἰς συννενοήσεις πρὸς τὸν Α. Καλογήρον ἀντὶ τίνος ποσοῦ ἡδύνατο νὰ ἐπιτύχῃ τὸν σκοπὸν του. Ὅτι τῷ ὅντι ἐν τῷ Συμβολαιογραφεῖῳ τοῦ Χ. Τριανταφύλλου προσήλθεν ὁ Ἀναστάσιος Καλογήρος κατ' αὐγουστον τοῦ 1899 καὶ ἐπὶ τῇ ἐρωτῇ τοῦ Ἀνεμογιάνη διὰ τίνα λόγον τὸν ἐνοχλοῦν, ἐδήλωσεν ὅτι ἄλλοι τὸν παρεκινεῖν νὰ δημοσιεύσῃ, καὶ ὅτι μόνον διὰ καταβολῆς μεγάλου χρηματικοῦ ποσοῦ δύναται νὰ παρεμποδίσῃ ἢ παραιτέρω δημοσιεύσεις, ὅτι τῇ παρεμβάσει τοῦ Συμβολαιογράφου Χρ. Τριανταφύλλου ἠκούσθη νὰ λάβῃ δραχμὰς ἐξήκοντα (60) ἐξήγησε δὲ νὰ τῷ δώσῃ καὶ ἰσχυρὰ τις ἀρχιγράφῳ ἐκ μέρους τοῦ Α. Ἀνεμογιάνη. Ὅτι τῷ ὅντι τῷ ἔδωκεν αὐτὸς φωτογραφίαν τινὰ ὅπως διὰ μελιδόιδος ἀναπαράστασιν αὐτὴν εἰς μέγα σχῆμα, καὶ ἣν ἐργασίαν ἐξετέλεσεν ὁ Α. Καλογήρος, ἀπαιτήσας ὅμως ἀντὶ τῆς συνή-

θους ἐμειβῆς τῶν 45—50 δραχμῶν ὑπέρβονον ἀποζημίωσιν ἀπέναντι τῆς ἡπίους ὁ Α. Ἀνεμογιάννης τῷ κατέβαλε δραχμὰς 175 καὶ τούτο, ὅπως προέβλεπε καὶ ἄλλης δημοσιογραφικᾶς ἐπιθέσεως τοῦ Καλογήρου. Ὅτι μικρὸν καίεπιν ὁ αὐτὸς Α. Καλογήρος κατὰ τὸν Ἰανουάριον παρελθόντος ἔτους διὰ τοῦ Γρηγορίου Στεριώτου περιστάσαντος ὅτι ἔχει ἀνγκυρὴν χρηματικῆς συνδρομῆς ὅπως ὁ Στεριώτης αὐτὸς ιδρύσεται τυπογραφεῖον, ἐξήτησε δραχμὰς 200. Ὅτι ὁ Α. Ἀνεμογιάννης, ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ πάντοτε φόβου κατεχόμενος, ἔδωκε τῷ Στεριώτῃ δρ. 50, ὑποσχόμενος ὅτι ἤθελε τῷ καταβάλῃ καὶ ἑτέρας 25, ἃς τῷ ὄντι ἔδωκεν ἐπὶ τούτῳ εἰς τὸν Συμβολαιογράφον Χρ. Τριανταφύλλον, παρ' οὗ τὴν 5 Ἰανουαρίου ἔλαβε ταύτας ὁ Α. Καλογήρος.

3 ον ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΣΚΕΥΗΣ π. Ἰωάννου.

Ἀγιογράφος, ὅτι κατὰ τὰ τέλη Ἰανουαρίου τοῦ 1899, συνομιλῶν ἐν τῷ ἐργαστηρίῳ του μετὰ τοῦ Ν. Πιζάνη φίλου του φυγοδικούντος ἤδη ἡρωτήθη παρ' αὐτοῦ εἰς τί ἐχρησιμοποιοῖ τὸ περιεχόμενον ἐν τίνι φιλιδίῳ ἔλαιον ὃ ἐξήταζεν ἐκεῖνας. Ὅτι τῷ ἐξήγησε τὴν χρῆσιν αὐτοῦ ἐν τῇ ἐπιχρυσώσει τῶν εἰκόνων ἀλλ' ὁ Πιζάνης οἶονεῖ ἀστείονευσαι, ἀπέδωκε τὴν ὑπαρξίν αὐτοῦ, πρὸς αἰσχροπυρίαν, ἃς ἀστείότητας ἀνέηκε ὁ Σκευῆς ἐξήτησε δὲ νὰ τῷ δώσῃ αὐτὸς τὸ φιλιδίον ἐκεῖνο ὅπερ δὲν ἐπράξε τότε ὁ Σκευῆς, τῷ ὑπεσχέθη ὅμως καὶ βραδύτερον ἔδωκεν αὐτῷ ἐν τοιοῦτον πλήρως ἔλαιον. Ὅτι κατὰ τὴν τριακιστὴν Ἰανουαρίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους ἦτοι ὀλίγας ἡμέρας ἀπὸ τῆς ἄνω ὁμιλίας, ὁ Στέφανος Βασιλᾶς, ἄγνωστος τῷ Σκευῇ μετέβη εἰς τὴν εἰκὴν του, καὶ τῷ παρέστησεν ὅτι εἰς τὴν Ἐφημερίδα τὸ «Φῶς» ἐπρόκειτο νὰ δημοσιευθῇ ἀνώνυμος ἐπιστολὴ ἀφ' ἧς αὐτὸν ὡς αἰσχροπυρῶντα παρὰ φύσιν μετὰ γυναικῶν, καὶ ποιούμενον χρῆσιν πρὸς τοῦτο τοῦ ὡς ἄνω εἰρητικῇ ἔλαιου, ὅτι ὁ Α. Σκευῆς ἐννοήσας ὅτι πηγάει αὕτη ἐκ τῶν σχετικῶν ὁμιλιῶν τοῦ Πιζάνη μετέβη παρ' αὐτῷ ἐν ἀγκυρακτῆσει παρεκινούμενος κατ' αὐτοῦ, αὐτὸς ὅμως συνεβούλευσεν αὐτὸν νὰ δώσῃ εἰς τὸν Βασιλᾶν ποσὸν τι ὅπως ἀπυρίγη τὴν δημοσίευσιν. Ὅτι τῷ ὄντι ὁ Σκευῆς φιλοῦμενος τὴν τοιαύτην δημοσίευσιν ὡς δυνάμενη νὰ ἔχῃ ἐπιρροὴν εἰς τὸ ἐπάγγελμα του καίτοι ψευδὴς ἔδωκεν εἰς τὸν Βασιλᾶν δραχμὰς δέκα (10) — Ὅτι ὀλίγας ἡμέρας μετὰ ταῦτα ἐν τῇ Ἐφημερίδι «Βούρδουλας», ἐν εἶδει αἰνίγματος αὐτὴ λύσις ἠγγέλλετο διὰ τοῦ «Σκάτους» (ἐν τῇ Ἐφημερίδι Φῶς) ἔδημι-σεύθησαν στίχοι ὑπαινισσόμενοι τὴν αὐτὴν πάντοτε ἱστορίαν, καὶ πάλιν ὁ Σ. Βασιλᾶς μεταβάς παρὰ τῷ Σκευῇ ἐξήτησε ποσὸν τι ὅπως τὸ δώσῃ δηλαδὴ εἰς στρατιώτην τινὰ ἐπιμένοντα ὡς ἔλεγεν εἰς τὴν δημοσίευσιν, ἀλλ' ὁ Σκευῆς ἀπεδιώξεν αὐτὸν. Ὅλίγας ἡμέρας μετὰ τοῦτο ὁ αὐτὸς Σ. Βασιλᾶς ἐτοιμοκόλλησεν ἀπέναντι τοῦ ἐργαστηρίου τοῦ Σκευῇ ἀγγελίαν μετ' αἰσχυρᾶς συμβολικῆς παρυστάσεως τῆς αὐτῆς ὁμιλίας τοῦ Ν. Πιζάνη περὶ τῆς χρήσεως τοῦ ἔλαιου, καὶ ἐπειδὴ γέγωνε τις ἀγκυρακτῆσης ἐξέσχισε ταύτην ὁ Βασιλᾶς οὗ μόνον ὕβρισε αὐτόν, ἀλλὰ καὶ ἀντικατέστησεν τὴν σχισθεῖσαν δι' ἄλλης καὶ μόνον ἐπὶ τῇ ὑποσχέσει τοῦ Σκευῇ ὅτι ἤθελε τῷ δώσῃ ποσὸν τι ἔσχιε ταύτας ὁ Βασιλᾶς λαθὼν εἰκόνα τοῦ Ἀγίου Σπυρίδωνος δραχμῶν δέκα. Ὅτι διὰ τὴν νέαν ταύτην ἐκδίκαιν καὶ αὐτὴς παρεπονήθη ὁ Σκευῆς πρὸς τὸν Πιζάνη, ὅστις τὸν συνεβούλευσε τότε, ν' ἀπειτανθῇ ἀπ' αὐθιχῆς εἰς τὸν Α. Καλογήρον ὡς ἐκδότῃν τοῦ Φωτός παρὰ τῷ ὑποφῶ τῷ ὄντι μεταβάς ἐπληροποιήθη ὡς ἐπὶ τοῦ ὅτι εἰς τὴν δημοσίευσιν ταύτην ἐπιμένει εἰς ἀστυφύλῃς ἀνέλασε δὲ νὰ συνεννοηθῇ μετ' αὐτοῦ, καὶ ἀντὶ τίνος ἀμειβῆς ἤθελε πρὸς τὸν αὐτὸν ποσὸν τι. Ὅτι αὐτοῦ δημοσιεύσεων ὁ ἀστυφύλαξ, ὁ Ν. Πιζάνης ἔσχιε, ἐκδοῦν ἐν εἰδοποιήσας τὸν Σκευῇ ὅτι ὁ ἐν λόγῳ ἀστυφύλαξ ὅστις

ἐκ τῆς ἀντιρρήσεως προέκυψεν ὅτι εἶναι ὁ κατηγορούμενος Χρῆστος Κωσ-
ταδόπουλος ἐξήκει δραπετὴς πενήτην (50) ἀλλ' ἐπειδὴ ὁ Σκευὴς δὲν εἶχε
εἰρήνη μόνον 25 ἐδανεῖσθαι ἐτέρως 15 παρὰ τοῦ ἀρτοποιοῦ Δ. Βλαχοπούλου
ὅτι τὸ ποσὸν τοῦτο παρέδωκε διὰ τοῦ Ν. Πιζάνη εἰς τὸν ἐν λόγῳ Χ. Κωσ-
ταδόπουλον ἀναιρέοντα κατὰ τὴν πλατεῖαν τῶν ἀνικτόρων ὅστις κατ' ἀρ-
χῆς ἐφάνετο διατεκνῶν καὶ τὰς λαβὴν ἀλλ' ἐπὶ τέλους ἐπέσθη. Ὅτι κατὰ
τὸ πρῶτον τοῦ Ἰουλίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους καὶ μετὰ νέαν ἀπόπειραν τοῦ Α.
Καλογήρου τοῦ καὶ λαβὴν παρὰ τοῦ Α. Σκευῆ 50 δραχμὰς ἀπὸ τοῦ ἐξή-
τησεν ὁ αὐτός Σ. Βασιλᾶς καὶ πάλιν προσήλθεν ἀπειλῶν τὸν Σκευῆν, διότι
εἶχε εἶπερ αὐτὸς εἰς τὸν Καλογήρον ὅτι εἰς τὸν Βασιλᾶν εἶχε δώσῃ δραχμὰς
δύο, ὅτι ὁ Σκευὴς φεβούμενος νέαν ἐπιθεσιν τοῦ Καλογήρου μετὰ τὴν ἀρνη-
σιν πρὸς αὐτὸν τῶν 50 δραχμῶν ἀπειλήσκατος ἐπὶ τούτῳ αὐτὸν διὰ τῆς φρε-
σεως «ὡς ἴδῃς τί θὰ σοὶ καμῶ» προσέφυγε καὶ αὐτὸς εἰς τὸν δικηγόρον Σ. Γο-
ρίλλαν πρὸς ὃν καὶ διὰ τὴν προηγουμένην ἐλθεῖσιν αὐτοῦ ἀποτελέσματος εἶχε
προσφύγη μὴ στέρεται τότε κατὰ τὴν συμβουλὴν τοῦ Γορίλλα νὰ καταγγεῖλῃ
τὴν πράξιν, ὅστις συναντήσας τὸν Α. Καλογήρον, ἐβεβαίωθη περὶ τῆς προθέ-
σεως αὐτοῦ τοῦ νὰ προβῇ διὰ τοῦ Φωτῆος εἰς τὴν δημοσίευσιν τῆς ὡς ἂν κα-
κοήτους διαδόσεως. Ὑπεσχέθη ὅμως ὅτι θὰ περικτενῇ τὴν οὐχ' ἤρπεν εἰς
τὸν Α. Σκευῆν ἐξηκολοῦναι ἀναιρέων ὅτι ἤθελε προβῇ εἰς τὴν ἐν λόγῳ δημοσί-
ευσιν διὰ τοῦ Ν. Πιζάνη, καὶ πρὸς παρεμπόδισιν τῆς ὑποκίς ἐξήτει χρημάτα.
Ὅτι μὴ ἔχων τοιαῦτα ὁ Σκευὴς μετέβη εἰς τὸν σύνδικόν του ἀρτοποιοῦ Δ. Βλα-
χοπούλου ἐκτάκτως τετραρχημένος καὶ εἶπεν αὐτῷ «Διηγήτηρ σῶσε με διότι θάβω χι-
λου» εἰς τὴν ἐφημερίδα «Βούρδουλα» τὴν οἰκογενεῖάν μου δώσε μου 50 δραχ-
μὰς ὅστις καὶ ἔδωκεν αὐθιγὰ τὸ ποσὸν τοῦτο. Ὅτι τὰ ῥοχμὰς τούτους παρέδω-
κεν ὁ Α. Σκευὴς πρὸς τὸν δικηγόρον Γορίλλαν, ὅστις συνεδεύμενος ὑπὸ τοῦ
Πιζάνη ὠδηγήθη ὑπ' αὐτοῦ εἰς τὸν Α. Καλογήρον καὶ παρέδωκεν αὐτῷ τὰς
50 δραχμὰς μετ' ὃ ὁ Πιζάνης μετὰ τοῦ Α. Καλογήρου ἀπεχώρησεν ἰδιαι-
τέρως καὶ ὁ Γορίλλας ἀντελήρθη αὐτοῦς φιλονικούντας κατὰ τὴν ἀντίληψιν του
περὶ τῆς δικονομικῆς τῶν χρημάτων, καὶ οἱ ἐνταῖθεν ὑποταβήθη ὅτι ὁ Πιζάνης
διετέλει εἰς συνεννόησιν μετὰ τοῦ Α. Καλογήρου, ἐδήλωσε δὲ ὅτι δὲν ἤθελε
πλέον ν' ἀναιρέωνται εἰς τοιαύτας ὑποθέσεις καὶ μάλιστα μετὰ τοῦ Ν. Πιζά-
νη. Ὅτι ὀλίγον μετὰ ταῦτα εἰς τὸν Βούρδουλον ἐδημοσιεύθησαν ἄλλοι ὑπι-
νιμοὶ ἀρροῶντες τὸν αὐτὸν Α. Σκευῆν ἐπὶ τούτῳ καὶ αὐτὸς προσέφυγεν ὁ Σκευ-
ὴς πρὸς τὸν δικηγόρον Γορίλλαν ὅστις ἀνέλαβε νὰ συνενηνοῖη μετὰ τοῦ Τε-
χιέτη ὅπως προληφθῇ καὶ νέαν δημοσίευσιν, ἡνικαθέσθαι δὲ νὰ δώσῃ ἐνώπιον
τοῦ Σ. Γορίλλα πρὸς αὐτὸν δραχ. 20. ἦτοι κατὰ τὰ μέσα Ἰουλίου 1899. Ὅτι
ὀλίγως ἡμέρας μετὰ ταῦτα καὶ αὐτὸς ὁ Σ. Βασιλᾶς μεταβάς ὕβρισε καὶ ἐβλα-
σμήματα τὸν Α. Σκευῆν ἐκδιωχθεὶς παρ' αὐτοῦ, ἐπανήλθεν ὅμως τὴν ἐπιθε-
σιν ἐσχυρίζομενος ὅτι ἐπρόκειτο νὰ πρυθῇ ἐκ τῆς θέσεως τοῦ δικονομικοῦ τοῦ
Φωτῆος, ἔπειτα τοῦ Α. Σκευῆ καὶ ὅτι εἶχεν ἔτοιμον πρὸς δημοσίευσιν αὐτὸς αὐ-
τὸς ὁ Βασιλᾶς μὴν εἰδὼν τῆς αὐτῆς πάντοτε ὑποθέσεως ἀξίων νὰ τῷ δώσῃ
ὁ Σκευὴς ἐξ (6) τάλληρα. Μεταβάντα δὲ τὸν Σκευῆν εἰς τὴν αἰτίαν τοῦ Γο-
ρίλλα, ἠκολούθησε αὐτὸν ὁ Βασιλᾶς, ἐπικαλεσάμενος τὴν αἵτησιν του καὶ τὰς
ἀπειλὰς τῆς δημοσίευσιν καὶ τότε ἡνικαθέσθαι αὐτὸς μεταβὰς εἰς τὸ κατὰ
σηματοῦ Ν. Πιζάνη, καὶ παρεπινύμενος κατ' αὐτοῦ ὡς ἀπὸ τοῦ ὅτι ἂν τὸν
αὐτοῦ ἐκδιώκων, νὰ τῷ δώσῃ δραχ. 20. ὅτι ὁ Βασιλᾶς ἀνέλαβε καὶ
διὰ βεβαιώσασθαι ὁ Βασιλᾶς, ὅτι ἤθελε πρυθῇ ἐν γὰρ τὸν Σκευῆν ἐπὶ τούτῳ δὲ
δὲν, διηγήθησαν ἀμφότεροι (Ν. Πιζάνης καὶ Σ. Βασιλᾶς) πρὸς τὸν Νότον τοῦ

Ἁγίου Σπυρίδωνος. Ὅτι τὴν 24 Ἰουλίου 1899 ἐν παρρησίᾳ τῆς Ἐφημε-
ρίδος Φωτῆος ἐδημοσίευσεν εἰς αὐτὸς τὸ προσχεῖς φύλλον θὰ δημοσιευθῇ μὴ
ἐθέσει, δηλαδή θὰ ἐκθίσωμεν εἰς θεογίλαστον μὲ μίαν μπιστίαν λαδίαν.
Ὅτι τοῦ φύλλου τούτου λαβὴν γνῶσιν ὁ Α. Σκευὴς, προσέφυγεν αὐτὸς εἰς τὸν
δικηγόρον Γορίλλαν, ὅπως προληφθῇ ἡ δημοσίευσιν, τετραρχημένος καὶ συνεδεύμε-
νος ὑπὸ τοῦ Ν. Πιζάνη. Ὅτι ἐπὶ τούτῳ μετέβη καὶ αὐτὸς καὶ ὑπὸ τὴν ὀδηγίαν
ἐκείνου εἰς τὸ δωμάτιον τοῦ Α. Καλογήρου, πρὸς τὸν ὅποιον παρίσταντο τὸ ἄλλοι
τῶν κατὰ τοῦ Σκευῆ ἐπιθέσεων, ἀλλ' ὅστις τῷ εἶπεν ὅτι ἀπαιτεῖ 100 εἰσέτι
δραπετὴς διὰ ταῦτα ἑαυτὸν φράξιν. Ἀνέγνωσε δὲ πρὸς τὸν Γορίλλαν μέρος τοῦ πρὸς
δημοσίευσιν χειρογράφου, ὅπερ οὐδὲν ἄλλο ἢ το ἡ αἰσχρὸς καὶ κακοήτης λιβελλὸς
ὅτι μετὰ ματαίως προσπείθεις νὰ περιερίσῃ ὁ Καλογήρος τὰς ἀξιώσεις του, ἐ-
πανήλθεν πρὸς τὸν Α. Σκευῆν ὅστις ἀπέναντι τῆς τοιαύτης δημοσίευσιν ἐπέμε-
νε ὅπως πάσῃ θυσίᾳ, κατὰ τὴν ἐκφρασιν του, ἔπρεπε νὰ δ.θῶν οἱ ἐκτὸν
(100) δραχμὰς ἀπὸς μόνον πόρον διὰ τὸν ἄρτον τῆς οἰκογενεῖας ἐρύλαττε ἡ
σύζυγός του εἰς τὴν αἰτίαν, καὶ παρ' ἧς μετὰ μεγάλης στενοχωρίας κατῳρώσας
καὶ ἔλαβε παρ' αὐτῆς. Ὅτι ταῦτας τὴν ἐπιθεσιν, οὕτως τὴν νύκτα ἐκείνην
λίαν παρεχωρήμενος τῆς ὥρας καὶ παρὰ τὴν ἐπιμονὴν τοῦ Πιζάνη, τοῦ νὰ δω-
θῶν ἀμείως εἰς τὸν Καλογήρον ἐνεχείρισεν αὐτὸς εἰς τὸν Α. Καλογήρον εὐρών
αὐτοῖς ἐν τῷ αὐτῷ δωματίῳ μετὰ τῶν Σ. Βασιλᾶ καὶ Α. Μούτσου, μετ' ὧν πα-
ρεμεινε καὶ ὁ Ν. Πιζάνης. Ὅτι κατὰ τὴν κατάθεσιν ἐτέρω μάρτυρος ὁ Α. Σκευὴς
ὑπέστη μαρτυρίαν ἡ δὲ σύζυγός του ἐκινδύνευσε νὰ ἀποθάνῃ ἐνεκα τῆς ἀρρωστίας
ἐν ὅποιον ἐνέργησαν ἐπ' αὐτοῦ, ἡ ὅποιον ὅχι μόνον ἐξήντησε τὰ χρηματικά τῆς
οἰκογενεῖας Σκευῆ μετὰ ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τινι καιρὸν ἐστέρησε καὶ τὸν ἄρτον τῶν
τέκνων του. Διότι ὀλίγα χρήματα τὰ ὅποια ἐρύλαττεν ἡ σύζυγός αὐτοῦ, διὰ
παρακλήσεων ἡνικαθέσθαι νὰ τὰ περικτενῇ εἰς τὸν σύζυγον της, καὶ αὐτὸς εἰς
τοὺς συντάκτας τῶν Ἐφημερίδων. (Ἰδε κατάθεσιν μαρτύρων ὑπ' ἀριθμὸν 52. 68
καὶ 50) Ὅτι κατὰ τὴν 31 Ἰουλίου π.ε. ὁ λιθογράφος Πέτρος Ζερβόδης ἀπειλήθη διὰ
τῶν αὐτῶν πάντοτε ἀπειλῶν τῆς αὐτῆς ὑποθέσεως νὰ ἐκβιάσῃ τὸν αὐτὸν Α. Σκευ-
ὴν, εἰς κατάβολὴν 20 εἰσοσι δραχμῶν, ὡς καὶ ὁ Γερμανικὸς κατὰ τὴν 23 Ἰ-
ουνίου π.ε. ὡς καὶ ὁ Χρῆστος Μίρης κατὰ τὸν Ἀύγουστον τοῦ 1899 ὅπως τοῦ
ὑπογράφου συναλλαγμα δραχμῶν ἐκτὸν (100) ἀλλ' ἀπειλήθησαν ὑπὸ τοῦ Σκευῆ
ὅτι θίβει καταγγεῖλαι αὐτοῦ καὶ ἐκδιωχθέντες παρ' αὐτοῦ ἀνεχώρησαν χωρὶς
νὰ ἐπιμένωσι περισσότερον εἰς τὰς ἀξιώσεις των

5) ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ ΒΕΝΤΟΥΡΑΣ πτ. Θεοδώρου

Ἐτῶν 70 κτηματίας καὶ δικηγόρος

Ὅτι ἡ κατ' αὐτοῦ ἐπιθεσις ἤρξατο ὑπὸ τοῦ Καλογήρου διὰ τοῦ «Φωτῆος» κατὰ
Ἰανουάριον τοῦ 1900 δημοσιεύσαντος διάφορον τι ἐνφ' ὑπαινίσσετο ὁ ἀνω Βεντού-
ρας, ὅστις ἐπὶ τούτῳ ἐξήτησε διὰ τοῦ συμβολαιογράφου Τριανταφύλλου νὰ μᾶθῃ
παρὰ τοῦ Καλογήρου τὴν αἰτίαν, ὁ Καλογήρος ὅμως ἐξήτησε νὰ ἴδῃ αὐτὸς πρὸς
τὸν Βεντούραν πρὸς ὃν ἀνεκρίνωσε τὰ συνήθη περὶ ἀποστολῆς δημοσιευμά-
των κατ' αὐτοῦ, καὶ περὶ τῆς ἀνάγκης εἶναι διὰ χρημάτων ἀνασταλῇ ἡ δημοσί-
ευσιν, ὅστις καὶ ἔδωκε τότε εἰς τὸν Καλογήρον δραχμὰς εἰκοσι πέντε (25) ἡ
κατ' ἄλλον μάρτυρα 50 ἡ καὶ περισσότερας. Μετ' ὀλίγον δὲ δι' ἐπιστολῆς του
ἐνυπογράφου ἐτέρως δραχμὰς 20 λόγῳ συνδρομῆς τοῦ «Φωτῆος» καίτοι περιπληρώ-
σας ἄλλως. Μετὰ ταῦτα δὲ δι' ἐπιστολῆς τῷ ἐξήτει δραχμὰς 25 διὰ τι
λῆγειν τοῦ ὅποιον αὐτὸς ἐδωκεν δελτίον διότι τὰ ἔθελεν περιτελεῖν καὶ ὅτι τὸ
χρῆμα ὅσον δὲν ἐπείχετο εἰς τὸν ἄλλον μάρτυρα οἰκογενεῖας ἀπέναντι τῆς ὁποίας ὁ Βεν-
τούρας τῷ αὐτῷ εἶχε δραχ. τρεῖς ἢ πέντε. ὅτι ὁ αὐτός Α. Καλογήρος καὶ ὁ Γ.

ΤΑΚΩΒΑΤΕΛΟΣ
ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΑΘΕΟΥΡΙΟΥ

Ταχιάτης κατ' Ἀπρίλιον π. ε. καὶ ἀκριβῶς τὴν Μιγάλην Τετάρτην συνήντησεν μετὰ τοῦ Γ. Ταχιάτη τὸν Σ. Βεντούρη ἐν τῷ συμβολαιογραφίῳ τοῦ αὐτοῦ Τριανταφύλλου καὶ ἐπὶ τῇ ἀπειλῇ ὅτι νὰ τοὺς δώτῃ χρήματα διότι θὰ τὸν «τσιγκρίζουν» καὶ ἀφοῦ εἰς τὴν ἀπειλὴν τοῦ Βεντούρη ὅτι θὰ τοὺς καταγγείλῃ ὁ Γ. Ταχιάτης ἀπάντησε ἀναιδῶς ἀνὰ τὸν καταγγέλλοντα καὶ νὰ μὴ θάλλῃ καὶ μαρτυρῇ. Ὁ δὲ Α. Καλόγηρος τῷ ὑπέμνησε ὅτι ἔχει φανερώσῃ δὺς ἀνθρώπους ἡ δὴ ἠναγκάσθη νὰ δώτῃ καὶ αὐτὸς διὰ τοῦ συμβολαιογράφου Τριανταφύλλου ἐτί-
ρας δραχμὰς 50. ἐξηκολούθησε δὲ τὰς τακτικάς καὶ ἐκτάκτους συνδρομὰς πρὸς τὸς πλουσίους. Ἐφημερίδας. Ὅτι μικρὸν μετὰ τοῦτο ὁ συντάκτης τοῦ «Θαύρου» Βασιλείου Γαβριήλ ἐπὶ τῇ ἀπειλῇ δημοσιεύσας στίχων τινῶν κατ' αὐτοῦ σταλέντων δῆθεν αὐτῷ ἐπὶ τούτῳ ὑπὸ τινος Μανδουκιάτου ἐξηνάγκασεν αὐτὸν νὰ τῷ δώτῃ δραχ. 20 ἢ 10 καὶ νὰ γείνη καὶ συνδρομητὴς εἰς τὴν ἐν λόγῳ Ἐφημερίδα. Ὅτι κατὰ Μάιον τοῦ αὐτοῦ ἔτους, ὁ Ν. Μύρος διὰ τῆς αὐτῆς ὡς ἄνω ἀπειλῆς τὸν ἐξηνάγκασεν εἰς καταβολὴν αὐτῷ δραχ. 5, ἐτέρων τόσων ὁ Γρηγόριος Στεριώτης καὶ πολὺ περίσσοτέρως ὁ Εὐάγγελος Ταχιάτης διὰ συνδρομὴν δῆθεν τοῦ Βούρδουλα. —

6. ΓΕΡΩΣ ΧΡΥΣΑΝΘΟΣ ΚΟΝΤΟΓΙΩΡΓΗΣ μοναχὸς μονῆς Πλατυτέρως.

Ὅτι κατὰ Μάιον τοῦ 1898 προσήλθεν ἐν τῇ ἁγίᾳ Μονῇ ὁ Α. Γερωμεριάτης καὶ τὸν εἰδοποίησεν ὅτι ὁ Α. Θωγράφος Πέτρος Ζεβίδης τὸν ζητεῖ καὶ νὰ μεταβῇ παρ' αὐτῷ. Γνωρίζων ὅμως οὗτος τὸ ποῖόν τοῦ Γερωμεριάτου δὲν μετέβη οὔτε τότε οὔτε καὶ μετὰ νέαν εἰδοποίησιν αὐτοῦ καὶ τὴν ἀπειλὴν ὅτι θὰ δημοσιεῖται κακὴ κήλη· εἰκὼν ἀφορώσα αὐτόν. Ἐπὶ τούτῳ εἰς προσεχῆς φύλλον τοῦ Βούρδουλα ἐδημοσιεύθη κατ' αὐτοῦ διάφορόν τι, μετὰ τὸ ὁποῖον ὁ Γ. Ταχιάτης μεταβὰς εἰς τὴν μονὴν συνεβούλευε δῆθεν αὐτόν νὰ δώσῃ εἰς τοὺς συντάκτας τοῦ Βούρδουλα 100 τέτληρα καθότι ἐπέκειτο ἡ δημοσίευσίς καὶ ἄλλων διχτηρίων ἐκινήτων του. Τοῦ ἱερέως ὅμως μὴ πεισθέντος ἐπαυλῆθε καὶ αὐτὸς ὁ Γ. Ταχιάτης φῶρον μεθ' ἐκείνου χειρόγραφον ὁπερ ἠθέλησεν νὰ τῷ ἀνγκνώσῃ ὡς ἀφορῶν αὐτόν καὶ μέλλον νὰ δημοσιευθῇ προσεχῶς, ὁ πότε ὁ ἐν λόγῳ ἱερεὺς Χρυσάνθος ὅπως ἀποφυγῇ τὴν δημοσίευσιν καὶ τὰς ἐνοχλήσεις τῷ κατέβηκε δραχ. 100.

7). ΠΕΤΡΟΣ ΚΩΣΤΑΝΤΗΣ ἔτων 67 κτηματίας.

Ὅτι κατὰ Ἰούνιον π. ε. ὁ Γ. Ταχιάτης ζητήσας δι' ἐπιστολῆς του δραχ. 15 πρὸς διόρθωσιν τοῦ πισυτηρίου του, καὶ μὴ λαβὼν ταῦτας ὑβρίσεν αὐτόν διὰ τῆς ἐφημερίδος ὁ Βούρδουλας καὶ προσωρικῶς συναντήσας αὐτόν καθ' ὁδόν, κατόπιν δὲ τῷ ἀπέστειλε τὴν ἀπόδειξιν συνδρομῆς τριῶν τριμηνιῶν τῆς ἐν λόγῳ ἐφημερίδος ἐν δικαστήματι δύο μηνῶν, ὁ δὲ Εὐάγγελος Ταχιάτης τῷ ἀπέστειλε καὶ ἐτήραν, ἣν ἐπίσης ἐπληρώσεν ἀπειλήτας αὐτόν καὶ ἐνόπλιος, ὅταν τῷ παρετήρησεν ὅτι αἱ πράξεις των δὲν ἦσαν ἐν τῷ.

Ὅτι ὁ Ἀναστάσιος Καλόγηρος μετὰ μικρὸν τὸν ἐξηνάγκασεν νὰ τῷ δώτῃ δραχ. 100 ὡς δάνειον δῆθεν πρὸς τὸν πατέρα του Γεράσιμον Καλόγηρον κρεοπώλην συμψιριστέον διὰ τῆς ἀγορᾶς κρέατος, ὁπερ ὅμως οὐδέποτε ἐλαβεν. — Μετὰ μικρὸν δὲ τῷ ἀπέστειλεν καὶ τρεῖς ἀποδείξεις πληρωμῆς τῆς ἐφημερίδος «Φῶς» καὶ ἐπειδὴ δὲν ἐπληρώσεν ταύτας ὑβρίσθη παρὰ τῆς ἐν λόγῳ ἐφημερίδος. Ὅτι ὁ Α. Μύτσος καὶ ἀρραβωνιστὴς τῆς ἀναιδρείας τῷ ἀπέστειλεν ἄλλην ἀπόδειξιν συνδρομῆς τῆς ἐφημερίδος τοῦ «Αἰῶνος» μὴ πληρωθείσης ὅμως ὑπὸ τοῦ Κωσταντίνου ὀλίγης ἡμέρας πρὸ τῆς συλλήψεώς του, δι' ἐπιστολῆς ἀπειλητικῆς ἀπῆλθε παρ' αὐτοῦ νὰ δηλώσῃ ὅτι ἐκκόπει νὰ πληρώσῃ ἢ ἄλλως· «ὅτι λαβὼν τὰ μέτρα του»

8.) ΜΙΑΤΙΑΔΗΣ ΓΙΑΛΛΙΝΑΣ ἱκτορὸς.

Ὅτι κατ' Ἀπρίλιον 1899 εἰς τὴν ἐφημερίδα «Φῶς» ἐδημοσιεύθη χλευαστικὴ εἰδοποίησις πρὸς αὐτόν ἐν σχέσει πρὸς τὸ ἐπάγγελμά του, μετὰ τὴν εἰδοποίησιν ὅτι θέλει ἐξακολουθήσῃ εἰς τὸ πρῶτον. Ὅτι ἐπὶ τούτῳ ὁ Μ. Γιαλλινὰς διὰ τινος τῶν μαρτύρων ἐζήτησε τὸν λόγον παρὰ τοῦ Καλόγηρου, ὅστις προβάλλων τὰ συνήθη ἐπιχειρήματα ὅτι ἄλλοι ἀπαιτοῦσι τὴν δημοσίευσιν, ἣν δὲ θιν δύνανται διὰ καταβολῆς χρημάτων νὰ προλάβῃ, ἐξηνάγκασεν τὸν Γιαλλινὰν εἰς καταβολὴν αὐτῷ τότε μὲν δραχ. 40 βραδυτέρων δὲ μετὰ νέαν δημοσιογραφικὴν ἐπιθεσιν διὰ τῆς αὐτῆς ἐφημερίδος καὶ δῆθεν ὡς προκαταβολὴν ἐργασίας, ἣν οὐδέποτε παρέσχε ἐτέρως δραχ. 25 ὡς δῆθεν δὲ συνδρομὴν τῆς ἐφημερίδος τοῦ δραχ. 30 ἐν ὅλῳ. Ἐπείσιν δὲ τὰς περικιτέρω ἐκβιάσεις ἀφ' οὗ ὁ Γιαλλινὰς προσέφυγεν εἰς τὴν ἐνταῦθα ἀστυνομίαν (ἴδε κατὰθεσιν μαρτ. 55.)

9) ἈΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΓΙΑΛΛΙΝΑΣ πτ. Σταματίου.

Ὅτι ὁ Ἀθων Καλογερόπουλος κατὰ τὸ θῆρος π. ε. λόγῳ ἐπικειμένης δημοσίεως ἐν τῷ Καρυνῶ ἀνωνύμου ὑβριστικῆς ἐπιστολῆς σταλίσσης αὐτῷ ἐπὶ τούτῳ ἐξηνάγκασεν αὐτόν εἰς καταβολὴν δραχ. 10 βραδυτέρων δὲ ἐτέρως δραχ. 5 Ἐπείσιν δὲ ἐνοχλῶν αὐτόν ἀφοῦ μετὰ νέας αἰτήσεως ὑβρίσθη καὶ ἀπεδιώχθη ὑπ' αὐτοῦ ἀπὸ τῆς.

10) ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΑΣΠΙΩΤΗΣ πτ. Νικολάου.

Ὅτι ἐκτός τῶν συνδρομῶν, αἱ εἰς πᾶσας τὰς ἄνω ἐφημερίδας κατέβηκε ἐκὼν ἄκων εἰς τὸν Ἀναστάσιον Καλόγηρον δι' ἐργασίαν δῆθεν εἰκόνας τινὸς ἣν ἐκ φωτογραφίας ἐσχεδίασεν, κατέβηκε δραχ. 50. Ὅτι κατὰ τὴν αὐτὴν περίπου ἐπὶ τῇ δ. Διον. Κασσιμάτης τυπογράφος δι' ἀπειλητικῶν πρὸς αὐτόν ἐπιστολῶν καὶ δι' ὁμοίως τοιαύτης δημοσιευθείσης ἐν τῇ ἐφημερίδι «Μέλλον» ἐζήτησε παρ' αὐτοῦ τὴν ἐπιστροφὴν τριῶν συναλλαγμάτων ἐκ δραχ. 50 ἐκαστον ὡς δ. Διον. ἐξωπληθέντων, ὡς καὶ λόγῳ μποναμὰ δραχ. 25. Ἐπείσιν δὲ τὰς ἄνω ἐνοχλήσεις ἀφοῦ ἠπειλήθη καὶ ἐρκίσθη ὑπὸ τοῦ Σ. Βραδῆ (ἴδε κατὰθεσιν ὑπ' ἀριθ. 54 καὶ σχετικὸν φάκελλον ἐπιστολῶν Δ. Κασσιμάτης.)

11) ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΑΖΗΣ πτ. Σπυρίδωνος, Ξενόδοχος.

Ὅτι κατὰ Σεπτέμβριον π. ε. ὁ Γ. Ταχιάτης λόγῳ ἐπικειμένης δημοσίεως εἰς τὸν Βούρδουλα ἐξυβριστικῆς κατ' αὐτοῦ διατριβῆς ἐζήτησε παρ' αὐτοῦ δραχ. 50 μὴ στέργαντος ὅμως εἰς τὴν καταβολὴν αὐτὴν τοῦ Γαζῆ καὶ ἀπειλήσαντος αὐτόν, εἰς προσεχῆς φύλλον τοῦ Βούρδουλα ἐδημοσιεύθη ἐν εἰδει εἰδοποίησεως τὸ ἐξῆς. «Ἐμεῖς φοβέρις δὲν φοβούμεθα καὶ θὰ ὑποχρεωθῇ νὰ σκάσῃ ὅτι τῷ ἐζητήσαμε.» Ὅτι μετὰ τὴν δημοσίευσιν ταύτην καὶ μετὰ νέαν ἀπειλὴν τοῦ Γ. Ταχιάτη περὶ δημοσίεως νέας διατριβῆς κατ' αὐτοῦ, ἠναγκάσθη νὰ καταβάλῃ αὐτῷ δραχ. πενήτηκοντα 50. Ὅτι κατ' Ἀπρίλιον ἐπίσης π. ε. καὶ ἐφεξῆς ὁ Ἀναστάσιος Καλόγηρος διὰ τῶν αὐτῶν ἀπειλῶν, καὶ ὡς δῆθεν συνδρομὰς τοῦ «Φωτός» ἐξηνάγκασεν αὐτόν εἰς καταβολὴν ποσῶ ἄνω τῶν δραχ. 80.

13.) ΛΑΖΑΡΟΣ ΣΟΥΧΘΗΣ

Ὅτι διὰ τῶν αὐτῶν ἀπειλῶν δημοσίεως ἀλληλογραφίας ἐξ Ἀθηνῶν κατ' αὐτοῦ, κατηγορούμενος ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς καὶ μεταφερόμενος τὸν κούλουρπώλην, ὁ Λ. Λαζαρόπουλος ἐξηνάγκασεν αὐτόν εἰς καταβολὴν δραχ. 20, ὁ δὲ ἀπὸ τῆς καταβολῆς τῆς ἀπαιτήσεως μικρὰς καταβολὰς χρημάτων. Ἀπόπειρα δὲ ἐκδόσεως πρὸς λῆψιν ἐτέρων δραχ. 30 ἔμεινεν ἀνευ ἀποτελέσματος.

15) ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΟΛΛΑΣ και

16) ΚΩΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΑΒΑΛΛΑΣ εμπόροι συνεταῖροι

Ὅτι ἐπὶ τῇ ἐπιστροφῇ τῆς Ἐφημερίδος «Κερκυρὸς» τοῦ Ν. Μώρου ἐδημοσιεύθησαν ἐν αὐτῷ ὑβριστικά καὶ κικλήθαι κατὰ τοῦ Α. Κόλλας διατριβὰι. Ἐπὶ ταῖς παρτηρήσεις δὲ τοῦ Ἱερωνύμου Κήγακ γνωστοῦ τῷ Α. Κόλλας διὰ τοῦτο, τῷ ὑπέδειξεν οὗτος χειρόγραφον καθελπίσμενον τῆς «ἐκλογῆς» τοῦ αὐτοῦ Α. Κόλλας. Ἐπὶ τούτῳ ὁ αὐτὸς Κήγακ μεταβίβας πρὸς τῷ Γ. Κολλᾷ, εἰδοποίηται, ὅτι ἐν συμβουλείῳν νὰ δώσῃ καὶ τι εἰς τὸν Μώρον ἵνα μὴ προῇ εἰς τὴν δημοσίευσιν, ὅστις τῷ ὄντι λόγῳ δέθεν συνδρομῆς τοῦ «Κερκυρὸς» ἔδωκε δρ. 16 (ἴδε καταθέσιν μάρτυρος ὑπ' ἀρ. 84)

38) ΉΛΙΑΣ ΜΟΡΔΟΣ

Ὅτι ὁ Ἀναστάσιος Κολογέρης ἐπὶ τῇ ἀπειλῇ δημοσιεύσεως κατ' αὐτοῦ δικτηρίων ἔλαβε πρὸς αὐτοῦ Δρ. 10 Ὅτι πλὴν τῶν ἄνω ἐκδόσεων ἡ αὐτὴ συμφορὰ κατὰ τὸ ἔτος 1899 διὰ τῶν Α. Καλογήρου, Γ. Ταχιᾶτη, Α. Κολογεροπούλου καὶ Γ. Στεριώτη ἐπανελημμένως ἀπεπειράθη νὰ ἐκδόσῃ τὸν Ἑρρίκον Φάμπριτς. Διὰ τοῦ Α. Καλογήρου τὸν Ἀντώνιον Παρηγόρη πτ. Σπυρίδωνος. Διὰ τοῦ Μώρου καὶ Α. Κολογεροπούλου τὸν χρυσόχρον Σάββον Δεμπόνον κατὰ 76ριον τοῦ 1900 καὶ μὴ ἐνδίδοντα εἰς τὰς ἐκβίβαστικὰς τῶν ἀπειλήσεων εἰς τὰ φύλλα τοῦ Κερκυρὸς τῆς 8, 16 καὶ 26 76ρίου ὕβρισαν, ἐχλεύαζαν καὶ εἰκόνας αὐτοῦ γελοιογραφικὰς κατεχώρησαν (ἴδε ἐν σχετικῇ καταθέσει τὰς ἐν λόγῳ Ἐφημερίδας) Ἐπίσης ἡ αὐτοκαλουμένη Τριανδρία ἀποτελούμενη ἐκ τῶν Στεριώτη, Κρητικοῦ, Κουμπάτη, καὶ Ταχιᾶτη ἀπεπειράθη νὰ ἐκδόσῃ τὸν Δημήτριον Κοσκινὸν δημολογιστὴν εἰς τὸ νὰ συντελίσῃ εἰς τῆς ὑπηρεσίας του νὰ μὴ ἀκυρωθῇ φήμισμα τι τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου, μὴ ἐπιτυχόντες δὲ κατέβρισαν καὶ ἐχλεύαζαν αὐτὸν διὰ δημοσιεύσεως εἰς τὰς Ἐφημερίδας «Βῆμα» «Θόρυβον» καὶ «Κερκυρὸν».

Τὸν καθολικὸν ἱερέα Ἀντώνιον Βώτην ἀπειλοῦντες ὅτι θέλουσι προῇ εἰς δημοσίευσιν ἐναντίον του, ἐὰν μὴ ἤθελε πείσῃ τὸν Λατίνον Ἀρχιεπίσκοπον νὰ δεχθῇ ὡς συνδρομητὴ πᾶσας τὰς ἐκδιδομένας σατυρικάς Ἐφημερίδας διὰ τοῦ Α. Καλογήρου, καὶ μὴ ὑποκύβναι, ὕβρισαν εἰς ἐπανελημμέναις φύλλα τοῦ Κώδωνος.

Τὸν Σπυρίδωνα Κερκελαντίτην ἀπεπειράθησαν νὰ ἐξαναγκάσωσι νὰ ἐγγράφῃ συνδρομητὴς εἰς τὰς Ἐφημερίδας «Φῶς» «Βούρδουλας» «Κερκυρὸς» ἃς εἶχεν ἐπιστρεφῇ δημοσιεύσαντες εἰς συνεχῆ φύλλα ἐξυδριστικὰς διατριβὰς κατ' αὐτοῦ, καὶ πύσαντες μόνον μετὰ τὴν καταμύνησιν αὐτῶν ἐνώπιον τοῦ Ἀστυνομίου (ἴδε καταθέσιν μάρτυρος ἀριθ. 19).

Τὸν Ἰωάννην Τόμπρον ἱατρὸν ἐπὶ τῷ αὐτῷ σκοπῷ διὰ τῶν Γ. Ταχιᾶτη Ἀθαν. Κολογεροπούλου εἰς ὃν καὶ ἔδωκε δρ. 2.

Τὸν Ἀριστείδην Κογεβίαν δικηγόρον κατὰ τὸ 1899 διὰ τῶν Ταχιᾶτη ἀδελφῶν, Ν. Μώρου ἱ. Κρητικοῦ ἢ Κουμπάτη καὶ Α. Μούτσου, ὃν καὶ ἔξυβρισαν εἰς τὰ ἄνω φύλλα πύσαντες μόνον ὅταν οὗτος ἀννήχθη εἰς τὴν Ἐκκλησίαν διὰ τὰς ἐν λόγῳ ὕβρεις.

Τὸν Ἀνδρέαν Κονόγγιον πτ. Ἰωσήφ διὰ τοῦ Ἀλ. Γερομεριάτη καὶ τοῦ λιθογράφου Π. Ζερβῶ ἐπὶ τῇ ἀπειλῇ δημοσιεύσεως γελοιογραφικῆς αὐτοῦ διὰ τὴν μὴ δημοσίευσιν τῆς ὑπόκειν ὡς ἀποζητήσας δέθεν διὰ τὰς γενομένας διαπύδας ἔδωκε, εἰς τὸν αὐτὸν Ζερβὸν δρ. 25.

Τὸν Ἀγγελεὺς Βλάχον ὁ Α. Καλογήρος καὶ Π. Ζερβὸς κατ' Ἀγγυρστέον π. ε. πρὸς λήψιν δρ. 25. Κατὰ τὰς ἀρχὰς δὲ Νοεμβρίου π. ε. διὰ τοῦ Αλ.

Γερομεριάτην, ὑποχωρήσαντος μόνον ἐπὶ τῇ ἀπειλῇ ὅτι ἤθελε τὸν κικλοποιῆσαι.

Τὸν Ἀναστάσιον Παρηγοριώτην διὰ τῶν Γ. Στεριώτη, Α. Κολογέρου καὶ Σ. Βασιλᾶ, διὰ τῆς ἀπειλῆς ὅτι ἤθελεν γράψῃ γελοιογραφικὴν εἰκόνα του καὶ ἀναρτίσῃ αὐτὴν ἐξώθεν τοῦ Θεάτρου ὅν μὴ κατέβηκεν αὐτοῖς δρχ. 200. ἀποσχόντας δὲ μόνον μετὰ τὸ «ἐξυλοφόρωμα» τοῦ Σ. Βασιλᾶ πρὸς αὐτοῦ.

Τὸν Εὐάγγελον Κισταμανίτην, κτηματὴν διὰ τοῦ Γ. Ταχιᾶτη καὶ Σ. Βασιλᾶ ἐπὶ τῷ σκοπῷ τοῦ νὰ γείνη συνδρομητὴς εἰς τὰς Ἐφημερίδας αὐτῶν ὃν οὐ μόνον ὕβρισαν δι' αὐτῶν μὴ ἐπιτυχόντες τούτῳ, ἀλλ' ὁ Ι. Κουμπάτης ὁσάκις συνήντη αὐτὸν καθ' ὁδὸν μέχρι σχεδὸν τῆς προτερίας τῆς συλλήψεώς του, τὸν ὕβριζεν εἰσχυρῶς.

Τὸν Χαράλαμπον Ρομπῆν ὕβρισαντες διὰ τοῦ Βούρδουλα ὅπως ἐξαναγκάσθῃ νὰ γείνη συνδρομητὴς.

Τὸν Δανιὴλ Ρέγγην Δημοδιάσκαλον, ἐπὶ τῷ αὐτῷ σκοπῷ ὕβριζοντες συνεχῶς διότι ἐπίστρεψε τὸ φύλλον τοῦ Βούρδουλα.

Τὸν Λεωνίδαν Σαχάρην κατὰ 76ριον τοῦ 1900 διὰ τοῦ Α. Κολογεροπούλου ἐπὶ τῷ σκοπῷ νὰ καταβάλῃ αὐτοῖς χρήματα, ὕβρισαντες αὐτὸν διὰ τῶν φύλλων τοῦ Κερκυρὸς τῆς 8 καὶ 16 76ρίου π' ε.

Τὸν Παρικλὴ Ἀλαμάνην πρὸς οὐ ἐπίτευχεν νὰ λάβωσι δρ. 10 δημοσιεύσαντες εἰς τὸν Βούρδουλα διακρίβην καθελπίσμενην τῆς ὑπολήψεως τοῦ υἱοῦ του.

Τὸν Σπυρίδωνα Πουλιᾶσην ὁ Εὐάγγελος Ταχιᾶτης, δι' ἀπειλῶν ἐν αὐτῷ τῷ αἵματι του ὅπως πληρώσῃ ἐκ νέου τὴν συνδρομὴν πρὸς τὸν Βούρδουλα, ἣν εἶχε πληρώσῃ, λόγῳ τοῦ ὅτι ἀνελθόντος αὐτοῦ τὴν ἔκδοσιν τῆς Ἐφημερίδος ὤρειλε νὰ πληρώσῃ καὶ πρὸς αὐτὸν.

Τὸν δικηγόρον Κυριακὸν Κυρίτζην ζητοῦντες πρὸς αὐτοῦ χιλίας δρχ. ἃς εἰς συνεχῆ φύλλα, μὴ ὑποκύβναι, ὕβρισαν καὶ ἐγελοιογράφησαν.

Τὸν Ἀγγελεὺς Φορδουλᾶν ἐπὶ τῷ αὐτῷ σκοπῷ, ὃν ἐπίσης ἐγελοιογράφησαν.

Τὸν Ἀλφρέidon Κάπτερ ἐπὶ τῷ αὐτῷ σκοπῷ διὰ τινος ἀγνώστου αὐτῷ μετῆτος ἐπανελημμένως καὶ μὴ ὑποκύβναι ὕβρισαν ἐπανελημμένως διὰ τοῦ Βούρδουλα.

Τὸν Λουίγγιον Ἀσταρίτην ἐπὶ τῷ σκοπῷ νὰ ἐγγράφῃ συνδρομητὴς εἰς τὸν Κώδωνα καὶ ἀποτυχόντες διέφυγον τὴν ὑπολήψιν αὐτοῦ εἰς τὰς Ἐφημερίδας.

Τὸν Σπυρίδωνα Παπάκη ἐπὶ σκοπῷ χρηματικῆς καταβολῆς εἰς Γεώργ. Ταχιᾶτη καὶ Γρηγ. Στεριώτη ἐπὶ ἀπειλῇ καὶ καταχωρήσει δημοσιευμάτων ἐναντίον του εἰς τὸν Βούρδουλα.

Τὸν Ἰωάννην Πάσαν ὕβρισαντες διὰ τοῦ Βούρδουλα ἐπὶ τῇ ἐπιστροφῇ τῶν στυλίων αὐτῷ φύλλων Κώδωνος καὶ Βούρδουλα ὕβρισαν διὰ τῶν ἄνω φύλλων καὶ ἐξαναγκάσαν νὰ γείνη συνδρομητὴς.

Ἐπειδὴ ἐκ πλείων τῶν ἄνω ἀρκεῖται προκύπτουσι ἐνδείξεις ὅπως παρὰ περιφθορίαν ἐκείτων τοῦ ἀρκετοῦ ἀροτηρίου, ἐπὶ ἐκδίδεται καὶ ἀπαιτεῖται τοιούτων κατὰ τοῦ ἄνω παθόντος οἱ Γεώργιος καὶ Εὐάγγελος Ταχιᾶται, Ἀναστάσιος Κολογέρης, Ἀντώνιος Μούτσος, Ἀθανάσιος Κολογεροπούλος, Γρηγόριος Στεριώτης, Ἀλέξανδρος Γερομεριάτης, Πέτρος Ζερβὸς τοῦ Νικηφόρου, καὶ Ἰωάννης Κρητικὸς ἢ Κουμπάτης, καὶ Νικόλαος Μώρος, ὁ δὲ Σπυρίδων Σπυρίδωνος μετὰ τῶν ἄνω ἐπὶ ἐκδόσει τοῦ Σ. Ἀγγελᾶτου, ὁ Διονύσιος Κασικῆς μετὰ τῶν ἄνω ἐπὶ ἐκδόσει τοῦ Αθανασίου Ἀναμοριάνη, Γερασίμου Ἀσπι-

Οὗ δὲ Β. Γαββαλάς μετὰ τῶν ἄνω κατὰ τοῦ Στυλίου Βαντοῦρα.

Ἐπειδὴ ὡς πρὸς τὸν ἀστυρίλακκ Χερῶν Κωσταδούλου, κατηγοροῦμεν μετὰ τῶν ἄνω καὶ τοῦ Ν. Πιζάνη ἐπὶ ἐκδίσει τοῦ Α. Σειῆ, προκύπτει μὲν ὅτι οὗτος τῇ συμβουλῇ τοῦ Ν. Πιζάνη παρέστητε τῷ Α. Σειῇ ὅτι πρόκειται νὰ δημοσιεύσῃ κατ' αὐτοῦ αἰσχροὺς διχτηρίους καὶ ἐνήργησεν ἐν γνώσει ὅπως ἐκδικηθῇ ὁ Α. Σειῆς εἰς τὰς ἀκαταήτους τοῦ Ν. Πιζάνη, δὲν προύττει ὅμως ἀποχρόντως ὅτι ἐξ ἰδιοτελείας ἔλαβε μέρος εἰς τὰς ἄνω πράξεις, καθόσον ἐκ τοῦ συνδυασμοῦ τῆς καταθέσεως τοῦ Α. Σειῆ καὶ τῆς κατ' ἀντιπροσώπων πρὸς τὸν κατηγοροῦμενον ἐξετάσεως αὐτοῦ πρὸς τὴν ἀπολογία τοῦ κατηγοροῦμενου τούτου ἐνδείκνυται ὅτι αἱ δραχ. 40 ἐδόθησαν πρὸς τὸν Ν. Πιζάνη πρὸς τὸν κατηγοροῦμενον Κωσταδούλου, δὲν ἐνδείκνυται ὅμως ἀποχρόντως ὅτι ὑπὸ τοῦ Πιζάνη ἐδόθησαν αὐταὶ ἀμέσως τῷ Χ. Κωσταδούλῳ ἀλλὰ μᾶλλον ὅτι προσεποιήθη οὗτος ὅτι τὰς ἐδωκεν ἐγγειρίσας αὐτῷ ἀπλῶς χαρίεντι, κατὰ τὴν ἀπολογία τοῦ κατηγοροῦμενου, δὲν ἠλπόδισεν ὅμως καίτοι δηλώσεις ὑπέρβηκε καὶ δὴ Ἀστυνομικὸν ὄργανον τὴν ἐνώπιον αὐτοῦ ἐκτελούμενην ἐκδίσειν, καὶ δεόν νὰ παρκαπεμφθῇ οὗτος ἐπὶ συνεργείᾳ ἐν τῇ ἐκδίσει τούτῃ δικτατομένης τῆς ἐξουλομένης τῆς προφυλακίσεως αὐτοῦ μέχρι ὁριστικῆς ἐκδίσεως τῆς προκειμένης κατ' αὐτοῦ κατηγορίας.

Ἐπειδὴ ὡς πρὸς τὸν Ἀντώνιον Πηλὸν, Νικόλαον Ζερβὸν τοῦ Ἰερέως Σπυρίδωνος καὶ Ἰωάννην Σωτηρίου δεόν νὰ μὴ γίνηται κατηγορία ἐπὶ ταῖς ἄνω πράξεσι καθόσον δὲν προκύπτουσι ἐνδείξεις κατ' αὐτῶν ὡς αὐτοῦργων ἢ συναιτίων, καὶ ὁ μὲν Ἀντώνιος Πηλὸς καὶ ἂν συνεβούλευσα τὸν Σ. Ἀγγελάτον ἢ καὶ ἄλλους τῶν παθόντων, νὰ δώσωσι χρήματα εἰς τοὺς ἄνω κατηγοροῦμενους ἢ ἀπαλλαγῶσι τῶν κατ' αὐτῶν ἐπιθέσεων, ἐνδείκνυται ὅτι ἐπραξε τούτο ἄρ' ἐνὸς μὲν ἐξ ἐπιπολιότητος ἄρ' ἑτέρου δὲ ὡς γνωρίζων τὸ πρὶν τῶν κατηγοροῦμενων εἰ ὅποιον μόνον διὰ τοῦ μέσου τούτου ἦτο δυνατόν νὰ ἀρίστωι ἐκείνου ἀναρχλήτους. Ὁ δὲ Ἰωάννης Σωτηρίου ἰδικητῆς τοῦ τυπογραφείου, ἐνὲν ἐξεδίδοτο μίχ τῶν ἄνω σχηματικῶν ἐφημερίδων ὑπὸ τοῦ Μούτζου καὶ ἐτυπώνοντο σὶ ἀγγελίαι, παρενέβη ἀπαξ εἰς τὰς μεταξὺ Μώρου καὶ τῶν ὑπὸ τοῦ Ἀγγελάτου ἀποσταλέντων Φωκᾶ Σπυρίδωνος. Ἦν διαπραγματευθῇ μετὰ τοῦ πρώτου περὶ τοῦ ποσοῦ ἀντὶ τοῦ ὁποίου ἐστέρων οὗτος νὰ μὴ δημοσιευθῇ ἐν τῷ Κερκυρῷ κηκοήτης κατὰ τοῦ Ἀγγελάτου διχτηρίῃ καὶ ἀπεδιώξεν αὐτοὺς ἐκ τοῦ τυπογραφείου του λέγων ὅτι δὲν εἶναι τάπος εἰς τὸ τυπογραφεῖν διὰ τικίτης διαπραγματεύσεως καὶ τὴν ὁμιλίαν ταύτην παρεξήγησεν φαίνεται, ὁ ἐν λόγῳ Σ. Φωκᾶς. Ὁ δὲ Νικόλαος Ζερβὸς ἐκ τῆς ἀνακρίσεως ἐνδείκνυται ὅτι ἐκδικασθεὶς δι' ὕβρεων ἐν τῇ ἐφημερίδι Βυρδουλᾶς καὶ δι' ἄλλων ἀπειλῶν ὑπὸ τοῦ Γ. Τυχιᾶτη ἠναγκάσθη νὰ γράψῃ ἐνίστα εἰς τὸ φύλλον τοῦτο ἄσχετα πρὸς τὰς ἄνω ἐκδίσεις δημοσιεύματα.

Ἐπειδὴ κατὰ τοῦ Σπυρίδωνος Πολίτου π. Ζαφειρίου κτηματίου καὶ Χριστοφόρου Μέρη δεόν νὰ παύσῃ πρὸς κτηρὸν ἢ ἐπὶ ἀποπειρᾷ ἐκδίσεως κατὰ τὰς ἐκδίσεις ὑπὸ μὲν τοῦ πρώτου τοῦ Α. Κοσκινᾶ, ὑπὸ δὲ τοῦ δευτέρου τοῦ Α. Σειῆ διὰ τῆς αἰτήσεως περὶ ἐκδόσεως ὑπὲρ αὐτοῦ συναλλαγματικῆς ἐκ δραχ. 100, καθόσον τοῦ μὲν πρώτου μᾶλλον ἐνδείκνυται ὅτι παρεξήγηθη ἢ πρότάσεις αὐτοῦ πρὸς τὸν Κοσκινᾶν, τοῦ νὰ μεσελαβῇ ὑπὲρ αὐτοῦ πρὸς τῷ Τυχιᾶτι Ἦν ἀντὶ χρηματικῶν ποσῶν παύσῃ ὑβρίζων διὰ τῆς ἐφημερίδος του εἶναι. τοῦ δὲ δευτέρου, διότι μᾶλλον προκύπτει ὅτι ἀπλῶς μετέβη πρὸς τὸν Σειῆ καὶ τῷ ἑκάστῳ λόγον περὶ ἐπικειμένων δημοσιευμάτων ἀλλ' οὐχὶ ὅπως βαρὺς ἀπεπειράθη νὰ τὴν ἐκδίσει εἰς ὑπογράφην γρημμάτιον.

Ὡς ἐπίσης δεόν νὰ παύσῃ πρὸς κτηρὸν ἢ ἐπὶ ταῖς αὐταῖς πράξεσι κα-

ταδιώξας κατὰ τοῦ Σπυρίδωνος Βλάχου π. Χρήστου καθόσον ἐνδείκνυται μᾶλλον ὅτι οὗτος καθὼς διανομὴς διχοφών Ἐφημερίδων μετέβαινε εἰς τοὺς ἄνω ἐκδικασθέντας μετοβιβάζων τὰς ἀπειδείας συνδρομῆς καὶ τὰς λοιπὰς παραγγελίας τῶν ἄνω κατηγοροῦμενων μὴ δικτελῶν ἐν γνώσει τοῦ σκοποῦμενου ἢ τοῦ περιεχομένου μηδὲ ἐκ τῆς ἐκδίσεως αὐτῶν ἀνακρίσεων ὀφείλει ἂν τῆν.

Ἐπειδὴ κατὰ ταῦτα δεόν νὰ παρκαθῇ ἢ προφυλακίσεις μὲν τῶν 1) Γεωργίου Τυχιᾶτη 2) Εὐαγγέλου Τυχιᾶτη 3) Ἀναστάσιου Καλογέρου 4) Ἀντωνίου Μούτσου 5) Στεφάνου Α. Βασιλᾶ 6) Ἀθανάσιου Καλογεροπούλου 7) Σπυρίδωνος Σιμωνέτη 8) Γρηγορίου Στεριώτου 9) Ἀλεξάνδρου Γερομεριᾶτου 10) Πέτρου Ζερβῶ τοῦ Νικηφόρου 11) Ἰωάννου Κρητικῶ 12) Διονυσίου Κουσιμάτη 13) Νικολάου Μώρου 14) Βασιλείου Γαβρίλη καὶ 15) Χαραλάμπου Κωσταδούλου μέχρι ὁριστικῆς ἐκδίσεως τῆς προκειμένης κατ' αὐτῶν κατηγορίας.

Νὰ παρκαθῇ δὲ ἡ ἰσχὺς τοῦ ὑπ' ἀριθ. 9 ε.δ. κατασχλητοῦ τοῦ ἐνταῦθα ἀνακρίτου κατὰ τοῦ Ν. Πιζάνη μέχρις οὗ ἐπιτευχθῇ ἢ σύλληψις καὶ προφυλακίς αὐτοῦ.

Ἐπειδὴ διὰ τὴν ἐκ μέρους τοῦ Γρημμάτιος τῆς Εὐαγγελίας τῶν ἐνταῦθα Πρωτοδικῶν Σ. Κυπριώτου παρκαθῆναι τοῦ καθήκοντος τοῦ ἡτοί τὴν ἀπόδοσιν τῆς μηνύσεως τοῦ Ν. Μώρου πρὸς τοῦτον ἐκ κευρότητος ἀλλ' οὐχὶ καὶ ἐξ ἰδιοτελείας, καθίσταται οὗτος πεθορκικῶς καταδικαστέος, ὡς καὶ εἰ ἐκ τῆς ἐνεργηθείσης ἀνακρίσεως ἐνδείκνυται δικηγόροι καὶ ὑποδικηγόροι πρὸς τοὺς ἐνταῦθα δικαστηρίους Γ. Κλίσσης καὶ Σ. Γορίλλας, οἵτινες δὲν ὑπερῆψισαν δέοντως καὶ διὰ τῆς νομίμου ὁδοῦ τοῦς πρὸς αὐτοὺς ὑπὸ τὴν ιδιότητά των κηρυγόντας πολίτας καὶ ἐπικληθέντας τὴν δικηγορικὴν των ἀρωγὴν. Τουναντίον δὲ συνεβούλευσαν αὐτοὺς νὰ ἐνδίδωσιν εἰς τὰς ἀκαταήτους τῶν ἐκδικαστῶν χρησιμεύσαντες μάλιστα καὶ πρὸς διεξχωγὴν ταύτων διαπραγματεύσεων καὶ αὐταὶ οὗτοι καρίζοντες τὰ δεδομένα χρηματικὰ ποσά, καὶ πρέτεινε νὰ παρκαπεμφθῶσι ἐνώπιον τοῦ κατὰ τὴν περιφέρειαν τῶν ἐνταῦθα Ἐρετῶν συστηθέντος Κανονικοῦ δικαστοῦ οἱ 1) Γεώργιος Τυχιᾶτης τοῦ Σπυρίδωνος ἐτῶν 22 ἐπιστάτης τῆς δημοτικῆς ἀγορᾶς, 2) Εὐαγγέλος Τυχιᾶτης τοῦ Σπυρίδωνος ἐτῶν 25 δημοσιογράφος, 3) Ἀναστάσιος Καλογέρος τοῦ Γερσίμου ἐτῶν 37, Ἐφημεριογράφος 4) Ἀντώνιος Μούτσος π. Νικολάου ἐτῶν 26 τυπογράφος, 5) Στέφανος Ἀλεξάνδρου Βασιλᾶς ἐτῶν 27, 6) Ἀθανάσιος Καλογεροπούλος π. Κυριακού ἐτῶν 47, μεσίτης, 7) Σπυρίδων Σιμωνέτης τοῦ Νικολάου ἐτῶν 26 ὑποδικητοποῖος 8) Γρηγόριος Σ. Στεριώτης π. Ἰερέως Ἀλεξάνδρου ἐτῶν 36 καλὸν γράμματος 9) Ἀλεξάνδρος Γερομεριᾶτης τοῦ Στυλίου ἐτῶν 42 μεσίτης, 10) Πέτρος Ζερβὸς π. Νικηφόρου ἐτῶν 34 λιθογράφος, 11) Ἰωάννης Κρητικὸς Κουσιμάτης τοῦ Γεωργίου ἐτῶν 34 σιτομέτης, 12) Διονύσιος Κουσιμάτης π. Χρήστου γεννηθεὶς εἰς Ζάκυνθον ἐτῶν 44 τυπογράφος, 13) Νικόλαος Μώρος τοῦ Φωκᾶ γεννηθεὶς εἰς Πάτρας ἐτῶν 22 στρατιώτης τοῦ Μηχανικοῦ 14) Βασιλεῖος Γαβρίλης π. Νικολάου ἐτῶν 30 διανομὴς τοῦ Τχυδρομείου 15) Χαραλάμπος Κωσταδούλος π. Δημητρίου ἐτῶν 41 ἀστυφύλαξ καὶ 16) Νικόλαος Πιζάνης γεννηθεὶς ἀπανταῖς ἐν Κερκύρᾳ πλὴν τοῦ Κουσιμάτη καὶ Ν. Μώρου, κατοικοῦντες ἐνταῦθα καὶ Χρῆστοι καὶ Ὀρθόδοξοι, Ἦν δικασθῶντες ὡς ὑπάρχει τοῦ ὅτι, εἰ μὲν 12 δώδεκα, ἢ ἢ πλὴν τοῦ Σ. Σιμωνέτη, Χ. Κωσταδούλου, Γ. Γαβρίλη, καὶ Ν. Πιζάνη, κατεστῶσι οὐδὲν τῶν δύο καὶ ἐνωθέντες πρὸς ἐκτίσιν πολλῶν, εἰ μὴ μὴ ἐπὶ ἀριστῶν καὶ ἐπὶ ἰσχυρῶν πράξεων, γίνονται τινος, ἢτοι ἐκδίσεως, ἐξυβρίσεων, καὶ ἀποπειρῶν ἐκδίσεως, ἀπὸ τοῦ 1897. ἐνταῦθα.

α'.) καὶ μεταχειρίζομεν ἀπειλὰς περὶ δημοσιεύσεως ἐν ταῖς ὑπ' αὐτῶν ἐκδομέναις Ἐφημερίσι (Βούρδουλας) (Βουρδούλιον), (Φῶς) (Κερκυρὸς) (Σαττανῶ) (Θόρυβος) καὶ ἄλλων ὧν πάντες ἐκ περιτροπῆς ἦσαν συντάττει καὶ ἐκδίδεται δικτηρῶν, ἄρθρων, αἰνιγματικῶν, ἀνωνύμων ἐπιστολῶν, γελοιογραφῶν, κατὰ δικηφόρων ἐνταῦθα εὐπόρων πολιτῶν, ἐν σχέσει πρὸς τὴν τιμὴν καὶ ὑπὲρ τὴν αὐτῶν, τὰ ἔργα τοῦ ἐπαγγέλματός των, τὰς κοινωνικὰς αὐτῶν σχέσεις, ἢ κακότηεις καὶ αἰσχράς ἢ ὑβριστικὰς καὶ χλευαστικὰς, πρὸς δὲ διεγείροντες φόβον μελλούσης αἰκίας ἢ βλάβης ἠνάγκασαν αὐτοὺς ἐπὶ σκοπῷ νὰ περιποιήσωσιν εἰς ἑαυτοὺς πρᾶκτον ὄφελος καὶ ἰδίως α) τὸν Στυλιανὸν Ἀγγελικτον, κατὰ μὲν τὸ ἔτος 1897-1898 νὰ καταβάλῃ αὐτῷ δραχμὰς περίπου 600, καὶ ὡς συνδρομὰς δῶκεν τῆς Ἐφημερίδος Βούρδουλα, πρὸς τοὺς Γεώργιον καὶ Εὐάγγελον Ταχιᾶτην, δρ. 95. Κατὰ τὸν Ἰούλιον τοῦ 1899, πρὸς τὸν Α. Καλόγηρον δραχ. 50 κατὰ τὸν Ὀκτώβριον τοῦ 1899 πρὸς τὸν Γ. Ταχιᾶτην δραχ. 25, καὶ ἐκ δικημμάτων κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος δραχ. δικασίης (200). Κατὰ τὸν Μάιον τοῦ 1900 πρὸς τὸν Α. Καλόγηρον δραχ. 180. Κατὰ τὸν Ἰούλιον εἰς τὸν Γ. Ταχιᾶτην δραχ. δέκα, καὶ πρὸς τὸν Α. Καλόγηρον δραχ. 5. Κατὰ τὸν αὐτὸν δὲ μῆνα αὖτις πρὸς τὸν Γ. Ταχιᾶτην δραχ. 50. Κατὰ Μάιον τοῦ 1900 πρὸς τὸν Ν. Μῶρον καὶ Καλογερόπουλον δραχ. 18 ὡς συνδρομὴν δῶκεν τοῦ Κερκυνοῦ. Κατὰ τὸν Ἰούνιον τοῦ 1900 ἐτέρας δραχ. 75, πρὸς τοὺς αὐτοὺς. Τὴν δὲ 25 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς δραχ. 15. Τὴν 27 Ἰουλίου πρὸς τὸν Α. Καλόγηρον δραχ. 15, τὴν δὲ 29 Ἰουλίου 1900 πρὸς πάντας τοὺς ἄνω δραχ. δικασίης (200). Ὁ δὲ Σπυρίδων Σιμωνίτης μετὰ τῶν ἄνω δώδεκα κληρονομημένων, ὅτι ὑπὸ κοινοῦ συμφέροντος κινούμενοι συνεπράξισαν τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἐξῆς κακουργήματος καὶ ἑνεκα τούτου συνομολογήσαντες πρὸς ἀλλήλους ἀμειβλίαν συνδρομὴν, μετὰ τὸν πρῶτον καὶ τοῦ δευτέρου δεκαημέρου τοῦ Σεπτεμβρίου 1900, μεταχειρισθέντες ἀπειλὰς ὅτι θέλουσι καταγγεῖλαι τὸν αὐτὸν Σ. Ἀγγελικτον μετὰ τοῦ Σ. Σιμωνίτη, ἐνεκεν ζημιῶν δῶκεν ὅς οὗτος εἶχε προξενήσει εἰς τὸ τυπογραφεῖον τοῦ Α. Μούτσου τῇ περὶ ἀγγελίας δῶκεν τοῦ Σ. Ἀγγελικτου, καὶ ἐπὶ σκοπῷ τοῦ νὰ περιποιήσωσιν εἰς ἑαυτοὺς πρᾶκτον ὄφελος, ἠνάγκασαν αὐτὸν νὰ καταβάλῃ εἰς αὐτοὺς μὲν δραχ. δικασίης (200) εἰς δὲ τὸν Σιμωνίτην ἐτέρας δραχμὰς 25, εἰς δὲ τὸν Α. Μούτσον λόγῳ συνδρομῆς τοῦ Σαττανῶ δραχμὰς τέσσαρας, ἐν ὅλῳ τὸ πρᾶκτον ὑπὲρ τὰς ὅσας καὶ ἠμίσειαν χιλιάδας 2500 δραχμῶν.—

β'.) Τὸν Ἀθανάσιον Ανατολίτην κατὰ δικηφόρους ἐποχὰς τοῦ ἔτους 1899 νὰ καταβάλῃ εἰς μὲν τὸν Α. Καλόγηρον, Α. Γερομεριᾶτην καὶ Δ. Κασσιμάτην δρ. 100, καὶ ἐτέρας δραχ. δέκα 10 κατ' Ἀγροστον τοῦ ἔτους τούτου εἰς τὸν Δ. Κασσιμάτην ἐτέρας δραχ. 15 εἰς τὸ Δ. Καλόγηρον καὶ ἐτέρας δραχ. 175 ἀντίτιμον δῶκεν ἔργασίης εἰκόνας ἢ ἐκδοκαστικῶς ἔκκε, ἄξιας συνήθους δραχμῶν εἴκοσι πέντε ἕως τριακοντα 25—30 καὶ ἐτέρας δραχμὰς (50) εἰς τὸν αὐτὸν Α. Καλόγηρον καὶ Γ. Στεριώτην, δι' ἔδωκεν δῶκεν τυπογραφεῖον, ὅτι ἐκ αὐτοῦ ὡς ἄνω δώδεκα κληρονομημένοι ὑπὸ κοινοῦ συμφέροντος κινούμενοι μετὰ τοῦ Ν. Παζιᾶ κατὰ τοῦ ἐνταῦθα καὶ νῦν ἀγνώστου δικηφόρου συνεπράξισαν τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἐξῆς κακουργήματος καὶ ἑνεκα τούτου συνομολογήσαντες ἀμειβλίαν πρὸς ἀλλήλους συνδρομὴν καὶ μεταχειρίζομεν ἀπειλὰς περὶ δημοσιεύσεως κακῶν ἐκδοκαστικῶν καὶ αἰσχρῶν δικτηρῶν, καὶ ἀγγελιῶν ἐν ταῖς ὁδοῖς καὶ ταῖς ὑπ' αὐτῶν ἐκδομέναις ἐφημερίαις ἐπὶ σκοπῷ τοῦ νὰ περιποιήσωσιν εἰς ἑαυτοὺς πρᾶκτον ὄφελος ἠνάγκασαν τὸν Ἀνατολίτην κατὰ μὲν τὴν 30 Ἰουλίου 1899 εἰς τοὺς Ν. Παζιᾶ καὶ Σ. Βασιλᾶν δραχ. δέκα (10) καὶ μὲν εἰκόνα τοῦ Ἀγ.

Σπυρίδωνος ἄξιας δραχμῶν πέντε (5) ἠνάγκασαν νὰ καταβάλῃ, εἰς δὲ τὸν Α. Καλόγηρον δραχ. τεσσαράκοντα (40) καὶ εἰς αὐτὸν τοῦτον ἐτέρας δραχ. πενήτηκοντα (50). Κατὰ τὴν 20 Ἰουλίου εἰς τὸν Γ. Ταχιᾶτην δραχ. εἴκοσι, εἰς τὸν αὐτὸν Σ. Βασιλᾶν δραχ. τριάκοντα (30). Καὶ τὴν 24 Ἰουλίου 1899 εἰς τὸν αὐτὸν Α. Καλόγηρον δραχ. ἑκατὸν (100).—

γ'.) Τὸν Στυλιανὸν Βεντούραν, κατὰ Ἰανουάριον τοῦ 1900 ἠνάγκασαν νὰ καταβάλῃ εἰς τὸν Α. Καλόγηρον δραχ. εἴκοσι πέντε (25) καὶ ἐτέρας εἴκοσι 20 λόγῳ συνδρομῶν. Κατὰ δὲ τὸν Ἀπρίλιον τοῦ αὐτοῦ ἔτους εἰς τὸν αὐτὸν Α. Καλόγηρον καὶ Γ. Ταχιᾶτην δραχ. πενήτηκοντα (50) μετὰ δὲ τοῦ Β. Γαβρίλη εἰς τὸν αὐτὸν ὡς ἄνω 12 κληρονομημένοι ὑπὸ κοινοῦ συμφέροντος κινούμενοι συνεπράξισαν τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἐξῆς κακουργήματος καὶ ἑνεκα τούτου συνομολογήσαντες πρὸς ἀλλήλους ἀμειβλίαν συνδρομὴν κατ' Ἀπρίλιον 1900 μεταχειρισθέντες ἀπειλὰς περὶ ἐπικειμένης δημοσιεύσεως ἐν τῇ ὑπὸ τοῦ Β. Γαβρίλη ἐκδομένῃ Ἐφημερίδι Ὁρόμβος κακότηεις δικτηρῶν κατὰ τοῦ Στυλιανοῦ Βεντούραν ἠνάγκασαν αὐτὸν νὰ καταβάλῃ εἰς τὸν Β. Γαβρίλην δραχ. δέκα (10). Κατὰ δὲ τὸν Μάιον 1900 εἰς τὸν Ν. Μῶρον καὶ Γ. Στεριώτην ἄνα δραχ. πέντε. δ'.) Τὸν Γεωργίου Χρύσανθον Κοντογιώργην κατὰ τὸν Μάιον τοῦ 1898 ἠνάγκασαν νὰ καταβάλῃ εἰς τοὺς Α. Γερομεριᾶτην, Π. Ζερβὸν καὶ Γ. Ταχιᾶτην δραχ. ἑκατὸν (100) εἰς τὸν Νέτρον Κωνσταντίνην κατὰ Ἰούνιον τοῦ 1900 ἠνάγκασαν νὰ καταβάλῃ τὴν συνδρομὴν τριῶν τριμηنيῶν τῆς Ἐφημερίδος Βούρδουλα δραχ. δεκαπέντε (15), ἐτέρας δὲ δραχ. πέντε κατόπιν ἀπειλῆς δι' ὅπλου εἰς τὸν Εὐάγγελον Ταχιᾶτην. Εἰς τὸν Α. Καλόγηρον λόγῳ δῶκεν δανείου πρὸς τὸν πατέρα τοῦ δραχ. ἑκατὸν (100) εἰς τὸν Μιλτιάδη Γαλλινᾶν ἠνάγκασαν νὰ καταβάλῃ κατὰ τὸ ἔτος 1899 εἰς τὸν Α. Καλόγηρον δραχ. τεσσαράκοντα 40, καὶ ἐτέρας 25 εἴκοσι πέντε ὡς συνδρομὴ δῶκεν τῆς ὑπ' αὐτοῦ ἐκδομένης Ἐφημερίδος τὸ «Φῶς» καὶ ἐτέρας δραχ. τριάκοντα ὡς προκαταβολὴν δῶκεν ἔργασίης μὴ ἐκτελεσθείσης ποτὲ. ζ'.) Τὸν Ἀλέξανδρον Γαλλινᾶν, ἠνάγκασαν νὰ καταβάλῃ εἰς τὸν Α. Καλογερόπουλον δραχμὰς δεκαπέντε 15 κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος.

η'.) Τὸν Γεράσιμον Ἀσπιώτην κατὰ τὸ 1899 εἰς τὸν Α. Καλόγηρον δραχ. μὲν πενήτηκοντα 50, δι' ἔργασίης εἰκόνας ἢ ἐκδοκαστικῶς ἀπῆλθης νὰ καμῇ πολὺ κατωτέρως ἄξιας, καὶ νὰ πληρώσῃ συνδρομὴν δῶκεν τῆς Ἐφημερίδος Κώδων.

θ'.) Τὸν Γ. Γαζῆν ἀπὸ τοῦ Ἀπριλίου μέχρι τοῦ Σεπτεμβρίου τοῦ 1900, ἠνάγκασαν νὰ καταβάλῃ εἰς μὲν τὸν Α. Καλόγηρον καὶ Γ. Ταχιᾶτην δραχ. μὲν πενήτηκοντα (50) ὡς συνδρομὰς δὲ δῶκεν τοῦ Φωτῆς ἐκ δικημμάτων δραχμὰς ογδοήκοντα τρεῖς (83).

ι'.) Τὸν Ἀλέξανδρον Σούλην κατὰ 86ριον τοῦ 1900 εἰς τὸν Α. Καλόγηρον δραχμὰς τριάκοντα (30).

ια'.) Τὸν Χρυσόστον Σάλβον Δεμπόνον κατὰ Ἰούνιον τοῦ 1900 νὰ καταβάλῃ δραχμὰς πέντε εἰς τὸν Μῶρον ὡς συνδρομὴν τοῦ Κερκυνοῦ.

ιβ'.) Τὸν Α. Κόλλαν κατὰ 86ριον τοῦ 1900 εἰς τὸν Ν. Μῶρον δραχ. μὲν δεκαεξί (16).

ιγ'.) Τὸν Α. Καραγιάν κατὰ τὴν αὐτὴν περίπου ἐποχὴν νὰ πληρώσῃ τὴν συνδρομὴν τῶν ἐφημερίων, Κερκυνοῦ, Κώδωνος, καὶ λοιπῶν εἰς τὸν Α. Καραγιάν δραχμὰς εἴκοσι ὀκτώ (28). Τὸν Ἀλεξάνδρον Ἀλκαῆν ἠνάγκασαν νὰ καταβάλῃ κατὰ τὸ 1897 εἰς τὸν Γ. Ταχιᾶτην δραχ. (10).

ΙΑΚΩΒΑΤΤΕΙΟΥ

ΔΗΜΟΦΙΛΕΙΟΥ ΚΑΙ ΒΑΠΟΦΗΚ

ΜΟΥΣΕΙΟΥ ΤΗΣ ΚΑΡΔΙΝΑ

15') τον Σπυρίδωνα Πουλιάζη εις τούτ: Γ. Ταχιάτη καὶ Γ. Στεριώτην κατὰ τὸ 1897 ἠνάγκασαν νὰ πληρώσῃ τριπλᾶς συνδρομὰς διὰ τὴν ἔφημερίδα Βούρδουλα.

15') Τὸν Ἰωάν. Ἰωάν. Μώρου κατὰ 7θριον τοῦ 1900 εἰς τὸν Ε. Ταχιάτην καὶ Α. Καλογερόν ἀνά-δραχ. πέντε (5)

Β'). Ἀπο τοῦ 1897 μέχρι τοῦ Νοβρίου π. εἰ. ἐνταῦθα σκοποῦντες νὰ ἐκτελέσωσι ἐκδίδας κατὰ διαφόρων ἐνταῦθα εὐπόρων πολιτῶν ἀπεσχίσαν καὶ ἐπεχείρισαν πρὸς τοῦτο ἐξωτερικὴν πρᾶξιν περιέχουσιν ἀρχὴν ἐκτελέσεως, ἥτις ἐπὶ τῷ περὶ νόμῳ σκοπῷ τοῦ νὰ περιποιήσωσιν ἐαυτοῖς πλεονέκτημα ὀφείλει κατ' αὐτοῦ τοῦ 1900 διὰ τοῦ Στεφάνου Βασιλά μετεχειρίσθησαν ἀπειλὰς περὶ δημοσιεύσεως κακοήθων διατριβῶν α'). Κατὰ τοῦ Στυλιανοῦ Ἀγγελᾶτου ἀπεικτισάντες πρὸς ἀντιστοίχην τῆς δημοσιεύσεως νὰ καταβάλῃ αὐτοῖς χρηματικὸν ποσὸν Δραχ. 50 (5) διὰ κακοήθων καὶ ὑβριστικῶν δημοσιύσεων εἰς τὰς ἐφημερίδας Βούρδουλα καὶ Σατανᾶ διὰ τοῦ Γεωργίου Ταχιάτη παρὰ τοῦ Ἑρρίκου Φάμπριτς δραχ. 100 γ'). Διὰ τοῦ Ἀθαν. Καλογεροπούλου κατὰ τὸ θίρος π. εἰ. διὰ δημοσιεύσεως ἐν τῷ Κερκυρῷ ἐκδοποιήσεως περὶ προσέχουσας δημοσιεύσεως κακοήθους διατριβῆς καὶ ἀνωνόμου ἐπιστολῆς ἐναντίον τοῦ Ἀλεξάνδρου Γαλλινᾶ χρηματικὸν ποσὸν δ') κατὰ τὰ τέλη τοῦ 1899 δι' ἀπειλητικῶν ἐπιστολῶν τοῦ Δ. Κασσιμάτη περὶ δημοσιεύσεως διατριβῆς θιγούσης τὴν ὑπόληψιν τοῦ κατὰστάματος τοῦ Γερσίου Ἀσπιώτου τὴν εἰς τὸν Δ. Κασσιμάτη ἐπιστροφὴν τριῶν συναλλαγμάτων ἐκ δραχ. 50 ἑκαστὸν ὀφειλομένων ὑπὸ τοῦτο, ε'). δι' ἀπειλῶν ὑπὸ τοῦ Α. Καλογέρου κατὰ Σεπτέμβριον 1900 περὶ δημοσιεύσεως ἀνωνόμου ἀνταποκρίσεως ἐξ Ἀθηνῶν θιγούσης τὴν ὑπόληψιν τοῦ Ἀλζάρου Σαύχθη δραχ. 30 στ'). Διὰ τοῦ Ν. Μώρου καὶ Α. Καλογεροπούλου καὶ διὰ στυρικῶν δημοσιευμάτων ἐν τῇ ἐφημερίδι «Κερκυρὰς» ἀφαιρώντων τὸν Σχίβον Δεμπόνον κατὰ 7θριον 1900 καὶ ἀπειλῶν περὶ ἐξκαλοῦθης δημοσιεύσεως δεινότερων τοιούτων νὰ ἐγγραφῇ συνδρομητῆς ἀντὶ δραχ. 6 εἰς τὸν Κερκυρὸν ζ'). Δι' ὑβριστικῶν διατριβῶν κατὰ τοῦ Δ. Κασσιμά δημολογιστοῦ τῆς ἐνταῦθα Νομαρχίας δημοσιευθεῖσιν εἰς τὰς ἐφημερίδας Βῆμα, Θόρος, Κερκυρὰς, καὶ δι' ἀπειλῶν περὶ ἐξκαλοῦθης δεινότερων τοιούτων νὰ συντελέσῃ ἐκ τῆς ὑπηρεσίας του νὰ ἐπικυρωθῇ ψήφισμα τοῦ δημοτικῆς Συμβουλίου Κερκυρικῶν ὑπὲρ οὗ ἐνδιέφερετο καὶ νὰ καταβάλῃ αὐτοῖς χρηματικὸν ποσὸν Δραχ. 100 η'). Δι' ἀπειλῶν περὶ δημοσιεύσεως διατριβῶν ὑβριστικῶν καὶ θιγούσων τὴν ὑπόληψιν τοῦ ἐνταῦθα καθολικοῦ Ἱερέως Ἀντωνίου Βιώτη καὶ διὰ συνεχῶν δημοσιευθεῖσιν τοιούτων εἰς τὰς ἐφημερίδας «Φῶς» καὶ «Κώδων» κατὰ τὸ ἔτος 1898 ἔως 1899 νὰ πείσῃ εὐ-τος τὸν ἐνταῦθα Καθολικὸν Ἀρχιεπίσκοπον ἐπιστρέφοντα πάσας τὰς ἀποσταλείσας αὐτῷ στυρικὰς ἐφημερίδας, ὡς ἀπαράδεκτους, νὰ ἐγγραφῇ εἰς πᾶσας συνδρομητῆς θ'). Τὸν Σπυρίδωνα Κερκαλονίτην κατὰ τὸν αὐτὸν ὡς ἄνω χρόνον διὰ δημοσιεύσεως ἐξυβριστικῶν διατριβῶν εἰς τὰς ἔφημερίδας Κερκυρὰς καὶ Φῶς καὶ δι' ἀπειλῶν περὶ δημοσιεύσεως τοιούτων δεινότερων νὰ ἐγγραφῇ συνδρομητῆς εἰς τὰς ἄνω ἐφημερίδας, καὶ τὸν Βούρδου-λα, ὡς τὰ φύλλα ἀποσταλέντα αὐτῷ εἶχον ἐπιστρέψαι.

ι'). Κατὰ τὸν αὐτὸν τόπον καὶ χρόνον καὶ διὰ τῶν αὐτῶν μέσων καὶ ἐπὶ τῷ αὐτῷ σκοπῷ τὸν Ἰατρὸν Ἰωάννην Τούμπαν γ'). κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον διὰ δημοσιεύσεως ὑβριστικῆς διατριβῆς εἰς τὸν Βούρδουλα καὶ ἀπειλῆς, περὶ δημοσιεύσεως καὶ ἑτέρας τοιαύτης κατὰ τοῦ Δρ. Κογεβίνου διὰ

τῶν Γ. καὶ Ε. Ταχιάτη καὶ Ν. Μώρου νὰ καταβάλῃ αὐτοῖς χρηματικὸν ποσὸν καὶ νὰ ἐγγραφῇ συνδρομητῆς εἰς ἀπᾶσας τὰς ἄλλας ἐφημερί-δας β'). κατὰ τὸ 1897 διὰ τῶν Γ. Στεριώτου καὶ Α. Καλογέρου δ' αὐτῶν αὐτῶν μέσων κατὰ τοῦ Σπυρ. Κρητικῶ νὰ καταβάλῃ αὐτοῖς χρηματικὸν ποσὸν γ'). διὰ τῶν Π. Ζερβῶ καὶ Α. Γερομερικού κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον καὶ διὰ τῶν αὐτῶν μέσων κατὰ τοῦ Ἀγγέλου Βλάχου π. Ἰωάννου νὰ καταβάλῃ αὐτοῖς πέντε (5) τάλληρα ιδ'). κατὰ τὸν αὐτὸν ὡς ἄνω χρόνον καὶ δι' ἀπειλῆς πρὸς τὸν Ἀναστάσιον Παρκαμυθιώτην π. Ἰω-άννου ὅτι θὰ γράψωσι καὶ ἀνερτήσωσιν ἐξωθὶ τοῦ θεάτρου γελοιογραφίαν αὐτοῦ διὰ τοῦ Γρηγ. Στεριώτου καὶ Α. Καλογεροπούλου δραχ. 200. ιε'). κατὰ τὸ 1898 διὰ τῶν αὐτῶν μέσων καὶ ἀπειλῶν καὶ διὰ τῶν Γ. Τα-χιάτη καὶ Ἰωάν. Κρητικῶ Κουμπάτη νὰ λάβωσι παρὰ τοῦ Εὐαγγέλου Κε-σταμονίτου χρηματικὸν ποσὸν ις'). κατὰ τὸ 1898 διὰ τῶν αὐτῶν μέσων κατὰ τοῦ Δανιὴλ Ρέγγη νὰ ἐγγραφῇ συνδρομητῆς εἰς τὸν Βούρδουλα καὶ δι' ἀπειλῆς τοῦ Γ. Ταχιάτη κατὰ τὸ 1899 περὶ δημοσιεύσεως διατριβῆς κατ' αὐτοῦ ὡς δῆθεν ψευδοῦς χρηματικὸν ποσὸν ιζ'). κατὰ τὸν αὐτὸν ὡς ἄνω τόπον καὶ χρόνον διὰ δημοσιεύσεως ὑβριστικῶν διατριβῶν καὶ δι' ἀ-πειλῶν περὶ ἐξκαλοῦθης τοιούτων κατὰ τοῦ Λεωνίδα Σκάρπη νὰ ἐγγραφῇ συνδρομητῆς εἰς τὰς ἄνω στυρικὰς ἐφημερίδας καὶ νὰ καταβάλῃ αὐτοῖς χρήματα ιη'). κατὰ τὸ 1899 δι' ἀπειλῶν τοῦ Ε. Ταχιάτη κατὰ τοῦ Σ. Πουλιάζη νὰ πληρώσῃ ἐκεῖνο συνδρομὴν τοῦ Βούρδουλα ἣν πρὸ μικροῦ εἶχε πληρώσει πρὸς τὸν ἀδελφόν του ιδ'). κατὰ τὸ 1899 διὰ δημοσιευμά-των στυρικῶν καὶ ὑβριστικῶν καὶ γελοιογραφιῶν τοῦ δικηγόρου Κ. Κυ-ρίτση καὶ δι' ἀπειλῶν περὶ ἐκτυπώσεως νέας τοιαύτης γελοιογραφίας διὰ τοῦ Πιέρου Ζερβῶ δραχ. (1000) κ'). κατὰ τὸν αὐτὸν τόπον καὶ χρόνον καὶ διὰ τῶν αὐτῶν μέσων κατὰ τοῦ Ἀλφρέδου Κάρτερ νὰ καταβάλῃ αὐτοῖς χρηματικὸν ποσὸν, κλ'). διὰ τῶν αὐτῶν δὲ μέσων καὶ κατὰ τὴν αὐ-τὴν ἐποχὴν κατὰ τοῦ Λεωνίδα Ἀσπρίτση νὰ γίνῃ συνδρομητῆς εἰς τὰς ὑπ' αὐτῶν ἐκδιδόμενας ἐφημερίδας, πλὴν ἐκ τύχης καὶ ἀπὸ περιστατικὰ ἀ-νεξάρτητα τῆς θέλησεως τῶν ἀπέτυχον τοῦ σκοποῦ των.

Νὰ παραπεμφθῇ ἐνώπιον τοῦ αὐτοῦ ἀκροατηρίου ὁ ὡς ἄνω κατηγορούμε-νος Χαραλάμπος Κωσταδούλος ἀστυφύλαξ ἵνα δικασθῇ ὡς ὑπάκιτος τοῦ ὅ-τι ἐν γνώσει καὶ ἐκ προθέσεως ἐχορήγησε τὴν ἐκτοῦ ὑποστήριξιν πρὸς τὸν Ν. Πιζάνην καὶ λοιποὺς κατηγορουμένους εἰς τὴν κατὰ τὰς ἀρχὰς Ἰουλίου 1899 κατὰ τοῦ Α. Σκεῦη ἐκτελεσθεῖσαν ἐκδίασιν δι' ἧς ἔλαβον ἐκεῖνοι δρ. 40. χωρὶς ἰδιοτελῆ σκοπὸν καὶ δὲν ἠμυόδισε ὑπόχρεως ὧν δυνάμει τῆς δη-μοτικῆς ὑπηρεσίας του τὴν ὡς ἄνω ἀξιόποιον πρᾶξιν.

Ἐπὶ παραβάσει τῶν ἀρθρῶν 47 καὶ 49 § 4, 72 § 4 καὶ 6, 74 § 1, 57, 66 109, 368 § 2 τοῦ ποινικοῦ Νόμου.

Νὰ διαταχθῇ ἡ παράτασις τῆς προφυλακίσεως πάντων τῶν ἐν προφυ-λακίσει διατελούντων κατηγορουμένων μέχρι ὁριστικῆς ἐκδικάσεως τῆς προ-κειμένης κατ' αὐτῶν κατηγορίας ἡ διάρκεια δὲ τῆς ἰσχύος του κατὰ τοῦ Ν. Πιζάνη ὑπ' ἀριθ' 9 καταχετηρίου τοῦ παρὰ τῆς ἐνταῦθα Πηλημελαιοδικαίας Ἀνακριτοῦ μέγιστο ἑπιτευχθῇ ἡ σύλληψις αὐτοῦ καὶ ταύτης ἐπιτευχθείσης ἡ ἀφαιρέσις αὐτοῦ μέχρι ὁριστικῆς ἐκδικάσεως τῆς προκειμένης κατ' αὐτοῦ

ΔΙΚΑΙΟΝ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΚΑΙ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΝ πρὸς κατηγορίαν κατὰ τοῦ Ἀντωνίου Πηλοῦ π. Ἀ-ναστασίου καὶ Νικολάου Ζερβῶ τοῦ Ἱερέως Σπυρίδωνος καὶ Ἰωάννου Σωτη-

πρίου π. Νικολάου ἐπὶ ταῖς ἀνω ἀξιοποινοῖς πράξεσι.

Νὰ παύσῃ πρὸς κερὸν ἢ ἐπὶ ταῖς ἀνω πράξεσι καταδίωξις κατὰ τῶν Σπουρίδωνος Πολίτου π. Ζαφειρίου, Σπυρίδωνος Βλάχου π. Χρήστου καὶ Χριστοφόρου Μέρη πτ. Νικολάου ἐπὶ ταῖς ἀνω πράξεσι, οὗτινος Χ. Μέρη νὰ διαταχθῇ ἢ ἐκ τῶν φυλακῶν ἀπόλυσις ἂν μὴ δι' ἄλλην αἰτίαν πρέπει νὰ κρατῇται ἐν αὐταῖς.

Ἀκούσαν αὐτοῦ καὶ προφορικῶς ἀναπτύξαντος ἐν Συμβουλίῳ τὴν προεκταθείσαν πρότασιν τοῦ καὶ ἀποχωρήσαντος.

Διελθὼν τὴν Δικογραφίαν, Σκεφθὲν κατὰ τὸν Νόμον.

Ἐπειδὴ οἱ ἐν τῇ τοῦ Εἰσαγγελέως προεκθεθείσῃ προτάσει ἐκτιθέμενοι λόγοι εἰσὶν ὀρθοί, νόμιμοι καὶ σύμφωνα μὲ τὰ ἐκ τῆς ἐνεργηθείσης ἀνακρίσεως προκύψαντα περιστατικά, ὡς τοιοῦτοι δὲ παραδεκτοὶ καὶ παρὰ τοῦ Συμβουλίου τούτου καθίστανται.

Ἐπειδὴ αἱ πράξεις δι' ἧς παρκαμπτεῖς τυγχάνουσι εἰς τὸ ἀρμόδιον Κακουργοδικεῖν οἱ κατηγορούμενοι προβλέπονται καὶ τιμωροῦνται ἀπὸ τ' ἀρθοῦ 47, 49 § 4, 72 § 4 καὶ 6, 74 § 1. 57, 66, 109, καὶ 368, § 2 τοῦ ποιν. Νόμου ἔχοντα οὕτω.

Ἀρθρ. 47. Ὅστις σκοπῶν νὰ ἐκτελέσῃ κακούργημα τι ἢ πλημμέλημα, ἐπιχειρεῖ ἐξωτερικὴν τινὰ πρᾶξιν περιέχουσαν τοῦλάχιστον ἀρχὴν ἐκτελέσεως ὑποκειται εἰς ἐλαφροτέραν ἀναλόγως ποινὴν παρὰ τὴν ἐπιβαλλομένην εἰς αὐτὸ τὸ κακούργημα ἢ πλημμέλημα.

Ἀρθρ. 49. Ἡ ἀπόπειρα τινος κακούργηματος τιμωρεῖται, ἐφ' ὅσον εἰς εἰδικὰς περιπτώσεις δὲν διατάττει ρητῶς ἄλλως πως ὁ νόμος, κατὰ τοὺς ἀκολουθοῦς ὅρους. § 4. Παρομεία τήσποινῆς μείωσις γίνεται, ὅταν τὸ τετελεσμένον κακούργημα τιμωρεῖται μὲ εἰρκτὴν καὶ ἐλαττωμένην ἐντεῦθεν τῆς ποινικῆς προθεσμίας ὑπὸ τὴν ἐλάχιστην διάρκειαν τούτου τοῦ αἵτους τῆς ποινῆς, καταχινώσκειται τότε ἡ φυλάκισις.

Ἀρθρ. 72. Ὡς συνεργοὶ ἰδίως τιμωροῦνται § 4 ὅσοι συνενόησαν προηγουμένως μετὰ τοῦ αὐτουργοῦ περὶ ἐπιβίαιας τὴν ὑποίαν θέλουν παρῆξει εἰς αὐτὸν μετὰ τὴν πρᾶξιν, ἢ περὶ τινος ἀμοιβῆς τὴν ὑποίαν θέλουν λαβεῖν παρ' αὐτοῦ καὶ ἐχρηγήσαν τὴν ἐπιβίαιαν, ἢ ἐδέχθησαν τὴν ἀμοιβὴν § 6. ὅσοι ὄντες ὑπόχρεοι α'.) δυνάμει τοῦ ὑπουργήματός των ἢ τῆς δημοσίᾳ ὑπηρεσίας των νὰ ἐμποδίζωσιν τὴν ἐκτέλεσιν ἀξιοποινοῦν πράξεων, ἢ β'.) δυνάμει τῆς ὑποίας ἔχουσι πατρικῆς, οἰκιακῆς ἢ ἐπιτροπικῆς ἐξουσίας τοῦ νὰ ἀποτρέπωσι τοὺς ὑπερσύνους των, δὲν προσπαθοῦν, καθ' ὅσον τοῦτο εἶναι δυνατόν ἀνευ κινδύνου ἐαυτῶν ἢ τρίτου τινος, νὰ ἐμποδίζωσιν ἀξιοποινοῦς πράξεις αὐτῶν ἐλαβόν ἀρχὴν ἢ προητοιμάσθησαν ἐνώπιόν των, ἢ τὰς ὑποίας γινώσκουσιν ὡς μελλούσας νὰ ἐκτελεσθῶσιν. Ἀρθρ. 74 Ὡς συνεργοὶ τιμωροῦνται ἀλλὰ μὲ φυλάκισιν μόνον μὴ ὑπερβίνουσιν τὰ δύο ἔτη § 1, ὅσοι ἀνω προηγουμένης συνενόησεως καὶ χωρὶς ἰδιοτελῆ σκοπὸν, γίνονται ἐνταῖς τῶν πράξεων, περὶ ὧν ἐπρόβλεψε τὸ ἀρθρὸν 72. ἀρθρ. 5.

Ἀρθρ. 57. Ἐὰν δύο ἢ πλείότεροι ὑπὸ κοινῷ συμφέροντος κινούμενοι συναποφασίσωσι τὴν ἐκτέλεσιν ὀρισμένου τινος πλημμελήματος ἢ κακούργηματος καὶ ἐνεκὰ ταύτης συνμολεγήσωσι πρὸς ἀλλήλους ἀμοιβικίαν συνδρομὴν ἢ ἐὰν τι, καὶ μετέπειτα προχωρήσῃ εἰς παρεμπίαν συμφωνίαν τότε πᾶς τῶν συνακτιῶν τοιαύτης συστάσεως ὅστις πρὸ ἢ ἐπὶ τῆς πράξεως συνήργησε καθ' ὑπομονὴν ποτὲ τρόπον ἢ παρρησίᾳ εἰς τὴν ἐκτέλεσιν αὐτῆς τιμωρεῖται ὡς αὐτουργός μὲ τὴν παρὰ τοῦ νόμου ὀρισμένην πλῆρη ποινὴν.

Ἀρθ. 66. Ἐὰν πλείότεροι τῶν δύο ἐνωθῶσι πρὸς ἐκτέλεσιν πολλῶν εἰσέτε μὴ ἰδίως ὀρισμένων ἀξιοποινοῦν πράξεων γίνους ἢ αἵδους τινὸς εἰς ἕκαστον συνεταῖρον τοιαύτης συμφωνίας καταλογίζονται μὲ πλῆρη ποινὴν ἐκείνοι μόνον ἐκ τῶν περιλαμβανομένων εἰς τὴν συμφωνίαν ἀξιοποινοῦν πράξεων εἰς, ὅσας συνήργησεν οὗτος πρὸ καὶ 1) ἐπὶ τῆς ἐκτελέσεως ἢ τοῦλάχιστον παρρησίᾳ εἰς τὴν 2) ἐκτέλεσιν. Οἱ ἀρχηγοὶ καὶ ὁδῶν τιμωροῦνται, ἐντὸς τῶν ὁρίων τοῦ ὀρισμένου αἵδους τῆς ποινῆς αὐστηρότερον παρὰ τοὺς ἀπλῶς συνκινεῖται.

Ἀρθρ. 109. Ὁ ἐνοχὸς πολλῶν ἀξιοποινοῦν πράξεων τοῦ αὐτοῦ ἢ διὰ φόρου αἵδους, ἢ ὁ ἐξικολουθήσας ἐπὶ πολλὴν χρόνον, ἢ διὰ πολλῶν μερικῶν πράξεων, τὴν αὐτὴν ἀξιοποινοῦν πρᾶξιν, τιμωρεῖται κατ' ἐκείνην τὴν πρᾶξιν, εἰς τὴν ὑποίαν εἶναι ἐπιβεβλημένη ἢ ἐκρυτέρα ποινὴ αἱ δὲ λοιπαὶ ἐπιμετρομένης τῆς ποινῆς, πρέπει νὰ θεωρῶνται ὡς ἰδικίτεροι ἐπιβαλλομένη καὶ περιστάσεις.

Ἀρθρ. 368. Ὅστις μετεχειρίζεται βικιοπραγίαν ἢ ἀπειλὰς καὶ δι' αὐτῶν ἀναγκάζει τινὰ νὰ πρᾶξῃ ἢ νὰ παραλείπῃ τι ἐπὶ τῷ σκοπῷ τοῦ νὰ περιποιήσῃ εἰς ἐκὺν τὸν ἢ εἰς ἄλλον παρόνομον ὄφελος, τιμωρεῖται ἐνεκὰ ἐκβίσεως κατὰ τὴν ἀνολοῦσιν δικστολὴν § 2. μὲ εἰρκτὴν τὸ πολὺ ἐπὶ τὰ ἑτῶν. ἐὰν ἐπὶ τῆς τὴν ἐκβίσεως διυγείρων φόβον μελλούσης αἰτίας ἢ ἐλαβῆς ἢ μεταχειριζόμενος ἄλλας ἀπειλὰς.

Διὰ Τρυττα.

Ἰδὼν καὶ τ' ἀρθρὰ 251, § 1, 2, καὶ 4, τῆς ποιν. Δικονομ.

Παραπέμπει ἐνώπιον τοῦ κατὰ τὴν περιφέρειαν τῶν ἐν Κερκύρᾳ Ἐρετῶν συσταθεμένου δικαστηρίου τῶν Κακουργοδικῶν τοὺς κατηγορουμένους 1. Γεωρ. Ταχιάτην τοῦ Σπυρίδωνος. ἑτῶν 32. ἐπιστάτην τῆς δημοτικῆς ἀγορᾶς. 2. Εὐάγγελον Ταχιάτην τοῦ Σπυρίδωνος. ἑτῶν 25. δημοσιγράφον. 3. Ἀναστάσιον Καλόγερον τοῦ Γερασίμου. ἑτῶν 37. ἐρηνερειδογράφον. 4. Ἀντώνιον Μοῦτσον πτ. Νικολάου. ἑτῶν 26. τυπογράφον. 5. Στέφανον. Ἀλεξάνδρου Βασιλῆν. ἑτῶν 27. μεσίτην. 6. Ἀθανάσιον Καλόγερο. ὁδῶν πτ. Κυριάκου. ἑτῶν 47. μεσίτην. 7. Γρηγόριον Σ. Στεριώτην. πτ. ἱερέως. Ἀλεξάνδρου. ἑτῶν 36. ἀλλοιόχην. 8. Ἀλεξάνδρον Γεωμεριχάτην τοῦ Σπυλικοῦ. ἑτῶν 42. μεσίτην. 9. Πέτρον Ζερβὸν πτ. Νικηφόρου. ἑτῶν 34. λιθογράφον. 10. Ἰωάννην Κρητικόν. Κουμπάτην τοῦ Γεωργίου. ἑτῶν 34. σιτομέτην, ἀπαντας γεννηθέντας καὶ κατοικοῦντας ἐν Κερκύρᾳ, χριστιανούς ὀρθόδοξους καὶ προσφυλακισμένους. 11. Διονύσιον Κασιμάτην πτ. Χρήστου γεννηθέντα εἰς Ζάκυνθον καὶ κατοικοῦντα ἐν Κερκύρᾳ. ἑτῶν 44. τυπογράφον καὶ χριστιανὸν ὀρθόδοξον καὶ 12. Νικόλαον Μῶρον τοῦ Θωμά. γεννηθέντα εἰς Πάτρης καὶ κατοικοῦντα ἐν Κερκύρᾳ. ἑτῶν 22. Στρατιώτην τοῦ Μηχανικοῦ καὶ χριστιανόν ὀρθόδοξον, ἐπίσης προσφυλακισμένον, ἵνα δικασθῶσιν.

Α'. Ὡς ὑπαίτιον τοῦ ὅτι φληότεροι ὄντες τῶν δύο καὶ ἐνωθέντες πρὸς ἐκτέλεσιν πολλῶν εἰσέτε μὴ ἰδίως ὀρισμένων ἀξιοποινοῦν πράξεων γίνους ἢ αἵδους τινὸς, ἢτοι ἐκβίσεως, ἐξουδίσσεως καὶ ἀποπειρῶν ἐκβίσεως, ἀπὸ τοῦ ἔτους 1897 ἐνταῖθα μετεχειρίζονται ἀπειλὰς περὶ δημοσιεύσεως ἐν ταῖς ὑπ' αὐτῶν ἐκδομέναις Ἐφημερίαις «Βουρδουάκας» «Βουρδουάκις» «Φῶς» «Κερκυρὰς» «Σταναῖα» «Θαυράς», καὶ ἄλλων ὧν πάντες ἐκ περιτροπῆς ἤσαν συντάκται καὶ ἐκδοταὶ διαταγῶν, ἀρθρῶν, κινήματων, ἀνωνύμων ἐπιστολῶν καὶ γελοιογραφίῶν, καὶ ὁδῶν ἐνταῖθα εὐφρων πολιτῶν, ἐν σχέσει πρὸς τὴν τιμὴν καὶ ὑπόληψιν αὐτῶν, τὰ ἔργα τοῦ ἐπαγγεληματός των, τὰς κοινωνικὰς

αὐτῶν σχέσεις, ἢ κακοήθειαι καὶ αἰσχροί, ἢ ὑβριστικαὶ καὶ χλευαστικαὶ πρὸς δὲ διακρίνοντες φόβον μελλούσης αἰτίας ἢ ἐλπίδας, ἠνάγκασαν αὐτοὺς ἐπὶ σκιῇ νὰ περιορίσωσιν εἰς ἐκντοὺς παρόντων ὄρεας καὶ ἰδίως, α'.) Τὸν Στυλιανὸν Ἀγγελᾶτον κατὰ μὲν τὸ ἔτος 1897-1898 νὰ καταβάλῃ αὐτοῖς δραχ. περίπου ἑξακοσίας (600) καὶ ὡς συνδρομὰς δέθεν τῆς ἐφημερίδας Βούρδουλας πρὸς τοὺς Γεωργίον καὶ Εὐάγγελον Ταχιᾶτην δραχμὰς, ἐνενήκοντα πέντε (95) Κατὰ τὸν Ἰούλιον δὲ τοῦ 1899 πρὸς τὸν Α. Καλόγηρον δραχμὰς πενήκοντα (50) κατὰ τὸν Ὀκτώβριον τοῦ 1899 πρὸς τὸν Γ. Ταχιᾶτην δραχ. εἰκοσιπέντε (25) καὶ ἐκ διαλειμμάτων κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος δραχ. διακοσίας (200). Κατὰ τὸν Μάιον τοῦ 1900 πρὸς τὸν Α. Καλόγηρον δραχ. ἑκατὸν ὀγδοήκοντα (180). Κατὰ τὸν Ἰούλιον εἰς τὸν Γ. Ταχιᾶτην δραχ. δέκα καὶ πρὸς τὸν Α. Καλόγηρον δραχ. πέντε (5). Κατὰ τὴν αὐτὴν δὲ μῆνα αὖθις πρὸς τὸν Γ. Ταχιᾶτην δραχμὰς πενήκοντα 50. Κατὰ τὸν Μάιον τοῦ 1900 πρὸς τὸν Ν. Μῶρον καὶ Καλογερόπουλον δραχ. 18 δέκα ὀκτώ ὡς συνδρομὴν δέθεν τοῦ Κερκυνοῦ. Κατὰ τὸν Ἰούνιον τοῦ 1900 ἐτέρας δραχ. ἐξδομήκοντα πέντε (75) πρὸς τοὺς αὐτοὺς. Τὴν δὲ 25 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς δραχ. δέκα πέντε (15). τὴν δὲ 27 Ἰουλίου πρὸς τὸν Α. Καλογερόπουλον δραχ. 15 τὴν δὲ 29 Ἰουλίου 1900, πρὸς πάντας τοὺς ἄνω δραχμὰς διακοσίας (200). ἦτοι ἐν ὅλῳ ποσὸν ὑπὲρ τὰς δύο χιλιάδας καὶ τριακοσίας δραχ. (ἀριθ. 2300). β'.) Τὸν Ἀθανάσιον Ἀνεμογιάννην κατὰ διαφόρους ἐποχὰς τοῦ ἔτους 1899 νὰ καταβάλῃ εἰς μὲν τοὺς Α. Καλόγηρον, Α. Γερομεριάτην, καὶ Δ. Κασσιμάτην δραχ. ἑκατὸν. (100) καὶ ἐτέρας δραχ. δεκα (10) κατ' Αὐγούστον τοῦ ἔτους τούτου εἰς τὸν Δ. Κασσιμάτην, ἐτέρας δραχ. δέκα πέντε εἰς τὸν Α. Καλόγηρον, καὶ ἐτέρας δραχ. ἑκατὸν ἐξδομήκοντα πέντε (175). ἀντιτίμων δέθεν ἐργασίας εἰκόσι, ἢ ἐκδικαστικῶς ἔλαμν, ἀξίας συνήθους δραχμῶν εἰκοσι πέντε ὡς τριᾶκοντα (25 30) καὶ ἐτέρας δραχ. πενήκοντα (50) εἰς τὸν αὐτὸν Α. Καλόγηρον καὶ Γ. Στεριώτην δι' ἴδρυσιν δέθεν Τυπογραφείου. γ'.) Τὸν Στυλιανὸν Βεντούρα, κατὰ Ἰανουάριον 1900 ἠνάγκασαν νὰ καταβάλῃ εἰς τὸν Α. Καλόγηρον δραχ. εἰκοσιπέντε (25) καὶ ἐτέρας εἰκοσι (20) λόγῳ συνδρομῆς. Κατὰ δὲ τὸν Ἀπρίλιον τοῦ αὐτοῦ ἔτους εἰς τὸν Α. Καλόγηρον, καὶ Γ. Ταχιᾶτην δραχ. πενήκοντα (50). Κατὰ δὲ τὸν Μάιον τοῦ 1900 εἰς τὸν Ν. Μῶρον καὶ Γ. Στεριώτην ἀνά δραχ. πέντε (5). δ'.) Τὸν Ἱερὸν μόνικον Χρυσάνθον Κοντογιώργην κατὰ τὸν Μάιον τοῦ 1898 ἠνάγκασαν νὰ καταβάλῃ εἰς τοὺς Α. Γερομεριάτην, Π. Ζερβόν, καὶ Γ. Ταχιᾶτην δραχ. ἑκατὸν (100). ε'.) Τὸν Πέτρον Κωνσταντίνην κατὰ τὸν Ἰούνιον τοῦ 1900 ἠνάγκασαν νὰ καταβάλῃ τὴν συνδρομὴν τριῶν τριμηνιῶν τῆς ἐφημερίδας Βούρδουλας δραχ. (15) ἐτέρας δὲ δραχ. πέντε κατόπιν ἀπειλῆς δι' ὅπλου εἰς τὸν Εὐάγγελον Ταχιᾶτην. Εἰς τὸν Α. Καλόγηρον λόγῳ δέθεν δανείου πρὸς τὸν πατέρα του δραχ. ἑκατὸν (100) στ'.) Τὸν Μιλτιάδην Γκιλλινῶν ἠνάγκασαν νὰ καταβάλῃ κατὰ τὸ ἔτος 1899 εἰς τὸν Α. Καλόγηρον δραχ. τεσσαράκοντα (40) καὶ ἐτέρας 25 εἰκοσιπέντε ὡς συνδρομὴν δέθεν τῆς ὑπ' αὐτοῦ ἐκδομένης ἐφημερίδας τὸ «Φῶς» καὶ ἐτέρας δραχ. τριᾶκοντα ὡς προκαταβολὴν δέθεν ἐργασίας μὴ ἐκτελεσθείσης ποτέ.

ζ'.) Τὸν Ἀλέξανδρον Γκιλλινῶν ἠνάγκασαν νὰ καταβάλῃ εἰς τὸν Α. Καλογερόπουλον δραχ. δέκα πέντε (15) κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος. η'.) Τὸν Γεωργίον Ἀσπιώτην κατὰ τὸ ἔτος 1899 εἰς τὸν Α. Καλόγηρον δραχ. πενήκοντα (30) δι' ἐργασίαν εἰκόσι, ἢ ἐκδικαστικῶς ἀπῆλθον καὶ καὶ ἄλλοι πολλοὶ καὶ τωτέρας ἀξίας, καὶ νὰ πληρώσῃ συνδρομὴν δέθεν τῆς ἐφημερίδας Κόδων. θ'.) Τὸν Γ. Γαζῆ ἀπὸ τοῦ Ἀπριλίου μέχρι τοῦ Σεπτεμβρίου τοῦ 1900

ἠνάγκασαν νὰ καταβάλῃ εἰς μὲν τὸν Α. Καλόγηρον καὶ Γ. Ταχιᾶτην δραχ. πενήκοντα (50) ὡς συνδρομὰς δὲ δέθεν τοῦ Φωτὸς ἐκ διαλειμμάτων δραχμὰς ὀγδοήκοντα τρεῖς (83) ι'.) Τὸν Λαζάρου Σούθη, κατὰ Ὀκτώβριον τοῦ 1900 εἰς τὸν Α. Καλόγηρον δραχ. τριᾶκοντα (30) ιβ'.) Τὸν χρυσόχρον Σάλλων Δεμπόν, κατὰ Σεπτέμβριον τοῦ 1900 νὰ καταβάλῃ δραχ. πέντε (5) εἰς τὸν Μῶρον ὡς συνδρομὴν τοῦ «Κερκυνοῦ» ιβ'.) Τὸν Α. Κόλλαν κατὰ τὸν Ὀκτώβριον τοῦ 1900 εἰς τὸν Ν. Μῶρον, δραχ. δεκαεξ (16) ιγ'.) Τὸν Α. Κράγγιον κατὰ τὴν αὐτὴν περίπου ἐποχὴν, νὰ πληρώσῃ συνδρομὰς τῶν Ἐφημερίδων Κερκυνοῦ, Κόδωνος, καὶ λοιπῶν εἰς τὸν Α. Γερομεριάτην καὶ Πέτρον Ζερβόν δραχ. εἰκοσι ὀκτώ. ιδ'.) Τὸν Κωσταντίνον Ἀλαμάνου ἠνάγκασαν νὰ καταβάλῃ κατὰ τὸ 1897 εἰς τὸν Γ. Ταχιᾶτην δραχ. δέκα (10) ιε'.) Τὸν Σπυριδῶνα Πουλιᾶσην εἰς τοὺς Γ. Ταχιᾶτην καὶ Γ. Στεριώτην, κατὰ τὸ 1897 ἠνάγκασαν νὰ πληρώσῃ τριπλᾶς συνδρομὰς διὰ τὴν Ἐφημερίδα Βούρδουλα. ιστ'.) Τὸν Ἡλίαν Ἰσακ Μόρδον, κατὰ Σεπτέμβριον τοῦ 1900, εἰς τὸν Ε. Ταχιᾶτην καὶ Α. Καλόγηρον ἀνά δραχ. πέντε (5).

Β'.) Ὅτι ἀπὸ τοῦ 1897 μέχρι τοῦ Νοεμβρίου π.ε. ἐνταῦθα σκοποῦντες νὰ ἐκτελέσωσιν ἐκδίδει κατὰ διαφόρων ἐνταῦθα εὐόρων πολιτῶν ἀπεφασισὶν καὶ ἐπεχείρησαν πρὸς τοῦτο ἐξωτερικὴν πρᾶξιν περιέχουσιν ἀρχὴν ἐκτελέσεως, ἦτοι ἐπὶ τῇ σκοπῇ τοῦ νὰ περιορίσωσιν ἐκντοὺς παρόντων ὄρεας κατ' αὐγούστον τοῦ 1900 διὰ τοῦ Στεφάνου Βασιλᾶ μετεχειρίσθησιν ἀπειλὰς περὶ δημοσιεύσεως κακοήθων διατριβῶν α'.) κατὰ τοῦ Στυλιανοῦ Ἀγγελᾶτου ἀπικτήσαντες πρὸς ἀνίστολὴν τῆς δημοσιεύσεως νὰ καταβάλῃ αὐτοῖς χρηματικὸν ποσὸν δραχμῶν πενήκοντα. β'.) διὰ κακοήθων καὶ ὑβριστικῶν δημοσιεύσεων εἰς τὰς Ἐφημερίδας, Βούρδουλα καὶ Σκτανᾶ διὰ τοῦ Γεωργίου Ταχιᾶτη παρὰ τοῦ Ἑρρίκου Φάμπριτζ δραχ. ἑκατὸν (100) γ'.) διὰ τοῦ Ἀθαν. Καλογερόπουλου κατὰ τὸ θέρος π.ε. διὰ δημοσιεύσεως ἐν τῷ Κερκυνοῦ εἰδοποιήσεως, περὶ προσεχέως δημοσιεύσεως, κακοήθους διατριβῆς καὶ ἀνωνύμου ἐπιστολῆς ἐναντίον τοῦ Ἀλεξ. Γκιλλινᾶ χρηματικὸν ποσὸν δ'.) κατὰ τὰ τέλη τοῦ 1899 δι' ἀπειλητικῶν ἐπιστολῶν τοῦ Δ. Κασσιμάτη περὶ δημοσιεύσεως διατριβῆς θιγούσης τὴν ὑπόληψιν τοῦ καταστήματος τοῦ Γεωργίου Ἀσπιώτου, τὴν εἰς τὸν Δ. Κασσιμάτην ἐπιστροφὴν τριῶν συναλλαγματικῶν δραχ. πενήκοντα 50 ἑκαστον, ὀφειλομένων ὑπὸ τούτου ε'.) δι' ἀπειλῶν ὑπὸ τοῦ Α. Καλόγηρου κατὰ Σεπτέμβριον 1900 περὶ δημοσιεύσεως ἀνωνύμου ἀνταποκρίσεως ἐξ Ἀθηνῶν θιγούσης τὴν ὑπόληψιν τοῦ Λαζάρου Σούθη δραχ. τριᾶκοντα 30 στ'.) Διὰ τοῦ Ν. Μῶρου καὶ Α. Καλόγηρου καὶ διὰ σκυρικῶν δημοσιευμάτων ἐν τῇ Ἐφημερίδι «Κερκυνοῦ» ἀφαιρῶντων τὸν Σάλλον Δεμπόν, κατὰ 7 ὁρίον 1900 καὶ ἀπειλῶν περὶ ἐκδόσεως δημοσιεύσεως διανοτῶν τοιούτων νὰ ἐγγραφῇ συνδρομητῆς ἀντὶ δραχ. 6 εἰς τὸν Κερκυνοῦ. ζ'.) Δι' ὑβριστικῶν διατριβῶν κατὰ τοῦ Δ. Κασσιμάτη δημολογιστοῦ τῆς ἐνταῦθα Νομαρχίας δημοσιευθεισῶν εἰς τὰς Ἐφημερίδας Βῆμα, Θόρυβος, Κερκυνοῦ καὶ δι' ἀπειλῶν περὶ ἐκδόσεως δημοσιεύσεως διανοτῶν τοιούτων νὰ συντελεσθῇ ἐκ τῆς ὑπηρεσίας τοῦ νὰ ἐπικυρωθῇ ψήφισμα τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου Κερκυραίων, ὑπὲρ οὗ ἐνδικοφροντο καὶ νὰ καταβάλῃ (αὐτοῖς) χρηματικὸν ποσὸν δραχ. 100 η'.) Δι' ἀπειλῶν περὶ δημοσιεύσεως διατριβῶν ὑβριστικῶν καὶ θιγούσων τὴν ὑπόληψιν τοῦ ἐνταῦθα καθολικοῦ Ἱερέως Ἀντωνίου Βιδίτη καὶ διὰ συνεχῶν δημοσιευθεισῶν τοιούτων εἰς τὰς ἐφημερίδας «Φῶς» καὶ «Κόδων» κατὰ τὸ ἔτος 1898 ὡς 1899, νὰ πείσῃ οὐ μόνον τὸν Ἱερέα καὶ τὸν Κόδων, ἀλλὰ καὶ τὸν Κασσιμάτην ἐπισκοπὸν ἐπιστρέψαντα πάσας τὰς ἀποστολὰς αὐτοῦ καὶ τὸν Κόδων, ὡς ἀπαρκαδικτοὺς, νὰ ἐγγραφῇ εἰς

πάσας συνδρομητής. θ'.) Τὸν Σπυρίδωνα Κερκυραϊτὴν κατὰ τὸν αὐτὸν ὡς ἄνω χρόνον διὰ δημοσιεύσεως ὑβριστικῶν διατριβῶν εἰς τὰς Ἐφημερίδας Κερκυρὰς καὶ Φῶς καὶ δι' ἀπειλῶν περὶ δημοσιεύσεως τοιαύτων δεινοτέρων, νὰ ἐγγραφῇ συνδρομητής εἰς τὰς ἄνω ἐφημερίδας, καὶ τὸν Βούρδουλα, ὃν τὰ φύλλα ἀποσταλέντα αὐτῷ εἶχον ἐπιστρέψει.

ι'.) Κατὰ τὸν αὐτὸν τόπον καὶ χρόνον καὶ διὰ τῶν αὐτῶν μέσων καὶ ἐπὶ τῷ αὐτῷ σκοπῷ τὸν Ἰωάννην Τάμπρου ια'.) κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον διὰ δημοσιεύσεως ὑβριστικῆς διατριβῆς εἰς τὸν Βούρδουλα καὶ ἀπειλῆς περὶ δημοσιεύσεως καὶ ἐτέρας τοιαύτης κατὰ τοῦ Αρ. Κογεβίνα διὰ τῶν Γ. καὶ Ε. Ταχιάτη καὶ Ν. Μώρου νὰ καταβάλῃ αὐτοῖς χρηματικὸν ποσὸν καὶ νὰ ἐγγραφῇ συνδρομητής εἰς ἀπάσας τὰς ἄλλας ἐφημερίδας ιβ'.) κατὰ τὸ 1897 διὰ τῶν Γ. Στεριώτου καὶ Α. Καλογήρου διὰ τῶν αὐτῶν μέσων κατὰ τοῦ Σπυρ. Κρητικοῦ νὰ καταβάλῃ αὐτοῖς χρηματικὸν ποσὸν ιγ'.) διὰ τῶν Η. Ζερβῶ καὶ Α. Γερομεριάτου κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον καὶ διὰ τῶν αὐτῶν μέσων κατὰ τοῦ Ἀγγέλου Βλάχου πτ. Ἰωάννου νὰ καταβάλῃ αὐτοῖς πέντε (5) τάλληρα ιδ'.) κατὰ τὸν αὐτὸν ὡς ἄνω χρόνον καὶ δι' ἀπειλῆς πρὸς τὸν Ἀναστάσιον Παρμηθιώτην πτ. Ἰωάννου ὅτι θὰ γράψωσι καὶ ἀνερτήσωσιν ἔξωθεν τοῦ θεάτρου γελοιογραφίαν αὐτοῦ διὰ τοῦ Γρηγ. Στεριώτου καὶ Α. Καλογεροπούλου δραχ. 200. ιε'.) κατὰ τὸ 1898 διὰ τῶν αὐτῶν μέσων καὶ ἀπειλῶν καὶ διὰ τῶν Γ. Ταχιάτη καὶ Ἰωαν. Κρητικοῦ Κομπάτη νὰ λάβωσι παρὰ τοῦ Εὐαγγέλου Κασταμονίτου χρηματικὸν ποσὸν ις'.) κατὰ τὸ 1898 διὰ τῶν αὐτῶν μέσων κατὰ τοῦ Δανιὴλ Ρέγγα νὰ ἐγγραφῇ συνδρομητής εἰς τὸν Βούρδουλα καὶ δι' ἀπειλῆς τοῦ Γ. Ταχιάτη κατὰ τὸ 1899 περὶ δημοσιεύσεως διατριβῆς κατ' αὐτοῦ ὡς δῆθεν ψευδάρκου χρηματικὸν ποσὸν ιζ'.) κατὰ τὸν αὐτὸν ὡς ἄνω τόπον καὶ χρόνον διὰ δημοσιεύσεως ὑβριστικῶν διατριβῶν καὶ δι' ἀπειλῶν περὶ ἐξοκολουθήσεως τοιαύτων κατὰ τοῦ Λεωνίδα Σκάρπη νὰ ἐγγραφῇ συνδρομητής εἰς τὰς ἄνω σατυρικὰς ἐφημερίδας καὶ νὰ καταβάλῃ αὐτοῖς χρήματα ιη'.) κατὰ τὸ 1899 δι' ἀπειλῶν τοῦ Ε. Ταχιάτη κατὰ τοῦ Σ. Πουλιᾶτη νὰ πληρώσῃ ἐκείνῳ συνδρομὴν τοῦ Βούρδουλα ἣν πρὸ μικροῦ εἶχε πληρώσει πρὸς τὸν ἀδελφόν του ιθ'.) κατὰ τὸ 1899 διὰ δημοσιευμάτων σατυρικῶν καὶ ὑβριστικῶν καὶ γελοιογραφικῶν τοῦ δικηγόρου Κ. Κυρίτζη καὶ δι' ἀπειλῶν περὶ ἐκτυπώσεως νέας τοιαύτης γελοιογραφίας διὰ τοῦ Πέτρου Ζερβῶ δραχ. (1000) κ'.) κατὰ τὸν αὐτὸν τόπον καὶ χρόνον καὶ διὰ τῶν αὐτῶν μέσων κατὰ τοῦ Ἀλφρέδου Κάρτερ νὰ καταβάλῃ αὐτοῖς χρηματικὸν ποσὸν κα',) διὰ τῶν αὐτῶν δὲ μέσων καὶ κατὰ τὴν αὐτὴν ἐποχὴν κατὰ τοῦ Λουιγγίου Ἀσταρίτα νὰ γίνῃ συνδρομητής εἰς τὰς ὑπ' αὐτῶν ἐκδιδόμενας ἐφημερίδας, πλὴν ἐκ τύχης καὶ ἀπὸ περιστατικὰ ἀνεξάρτητα τῆς θελήσεως τῶν ἀπαιτούντων τοῦ σκοποῦ τῶν.

Γ'. Παραπέμπει ἐνώπιον τοῦ αὐτοῦ Δικαστηρίου τοὺς κατηγορουμένους: 1) Γεωργίου Ταχιάτη τοῦ Σπυρίδωνος ἐτῶν 32, ἐπιστάτην τῆς δημοτικῆς ἀγορᾶς. 2) Εὐαγγέλου Ταχιάτη τοῦ Σπυρίδωνος ἐτῶν 25, δημοσιογράφου. 3) Ἀναστάσιον Καλογέρον τοῦ Γερσίου ἐτῶν 37, ἐφημεριδογράφου. 4) Ἀντώνιον Μούτσον πτ. Νικολάου ἐτῶν 26, τυπογράφου. 5) Στέφανον Ἀλεξάνδρου Βασιλᾶν ἐτῶν 27, μεσίτην. 6) Ἀθανάσιον Καλογερόπουλον πτ. Κυριάκου ἐτῶν 47, μεσίτην. 7) Γρηγόριον Σ. Στεριώτην πτ. Γεωργίου Ἀλεξάνδρου ἐτῶν 36, καλλιέχτην. 8) Ἀλεξάνδρον Γερομεριάτην πτ. Στυλιανοῦ ἐτῶν 42, μεσίτην. 9) Πέτρον Ζερβῶ πτ. Νικηφόρου ἐτῶν 34, τυπογράφου. 10) Ἰωάννην Κρη-

τικόν Κομπάτην τοῦ Γεωργίου ἐτῶν 34, σιτομέτην, ἅπαντας γεννηθέντας καὶ κατοικοῦντας ἐν Κερκύρᾳ, χριστιανούς ὀρθόδοξους καὶ προφυλακισμένους, 11) Διονύσιον Κασιμάτην πτ. Χρήστου γεννηθέντα εἰς Ζάκυνθον καὶ κατοικοῦντα ἐν Κερκύρᾳ ἐτῶν 44, τυπογράφον καὶ χριστιανὸν ὀρθόδοξον καὶ 12) Νικόλαον Μῶρον τοῦ Θωμᾶ γεννηθέντα εἰς Πάτρας καὶ κατοικοῦντα ἐν Κερκύρᾳ ἐτῶν 22 Στρατιώτην τοῦ Μηχανικοῦ καὶ χριστιανὸν ὀρθόδοξον, καὶ 13) Σπυρίδωνα Σιμωνέτην τοῦ Νικολάου ἐτῶν 26 ὑποδηματοποιὸν γεννηθέντα καὶ κατοικοῦντα ἐν Κερκύρᾳ καὶ Χριστιανὸν ὀρθόδοξον ἐπίσης προφυλακισμένον, ἵνα δικασθῶσιν ὡς ὑπάρχει τοῦ ὅτι ὑπὸ κοινῷ συμφέροντος κινούμενοι συναπεράσισαν τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἐξῆς Κακουργήματος καὶ ἕνεκα τούτου συνομολογήσαντες πρὸς ἀλλήλους ἀμοιβῆσθαι συνδρομὴν μετὰ τῶν πρώτου καὶ τοῦ δευτέρου δεκαημέρου τοῦ Σεπτεμβρίου 1900 μεταχειρισθέντες, ἀπειλὰς ὅτι θέλουσι καταγγεῖλαι τὸν Σ. Ἀγγελᾶτον μετὰ τοῦ Σ. Σιμωνέτη, ἕνεκεν ζημιῶν δῆθεν, ὅς ὁ Σ. Σιμωνέτης εἶχε προξενήσει εἰς τὸ τυπογραφεῖον τοῦ Α. Μούτσου, τῇ παραγγελίᾳ δῆθεν τοῦ Σ. Ἀγγελᾶτου, καὶ ἐπὶ σκοπῷ τοῦ νὰ περιποιηθῶσιν εἰς ἐαυτοὺς παράνομον ὄφελος, ἠνάγκασαν αὐτὸν νὰ καταβάλῃ εἰς αὐτοὺς μὲν δραχ. δικασίας (200), εἰς δὲ τὸν Σιμωνέτην ἐτέρας δραχ. εἰκοσιπέντε (25) εἰς δὲ τὸν Α. Μούτσον λόφῳ συνδρομῆς τοῦ Σιτανᾶ δραχ. τέσσαρας, ἥτοι ἐν ὅλῳ ποσὸν δραχ. δικασίας εἴκοσιν ἐννέα (229).

Δ'.) Παραπέμπει ἐνώπιον τοῦ αὐτοῦ δικαστηρίου τοὺς αὐτοὺς ὡς ἄνωτέρω ἀναφερομένους δώδεκα πρώτους κατηγορουμένους, καὶ τὸν Νικόλαον Πιζάνην τοῦ Στεφάνου, γεννηθέντα καὶ κατοικοῦντα ἐν Κερκύρᾳ, καὶ νῦν ἀγνώστου διαμενῆς, ἵνα δικασθῶσιν ὡς ὑπάρχει τοῦ ὅτι ὑπὸ κοινῷ συμφέροντος κινούμενοι συναπεράσισαν τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἐξῆς κακουργήματος καὶ ἕνεκα τούτου συνομολογήσαντες πρὸς ἀλλήλους ἀμοιβῆσθαι συνδρομὴν καὶ μεταχειρισθέντες ἀπειλὰς περὶ δημοσιεύσεως κακοήτων εἰκόνων καὶ αἰσχροῶν διατριβῶν καὶ ἀγγελιῶν ἐν ταῖς ἡδοῖς καὶ ταῖς ὑπ' αὐτῶν ἐκδιδόμεναις Ἐφημερίσαι ἐπὶ σκοπῷ τοῦ νὰ περιποιηθῶσιν ἐαυτοὺς παράνομον ὄφελος, ἠνάγκασαν τὸν Ἀντώνιον Σκεῦην νὰ καταβάλῃ κατὰ μὲν τὴν 30 Ἰουνίου 1899 εἰς τοὺς Ν. Πιζάνην καὶ Σ. Βασιλᾶν δραχ. δέκα (10) καὶ μίαν εἰκόνα τοῦ Ἀγ. Σπυρίδωνος, ἀξίας δραχ. πέντε (5), εἰς δὲ τὸν Α. Καλογέρον δραχ. τεσσαράκοντα (40) καὶ εἰς αὐτὸν τοῦτον ἐτέρας δραχ. πενήκοντα (50). Κατὰ τὴν 20 Ἰουλίου εἰς τὸν Γ. Ταχιάτην δραχ. εἴκοσι (20) εἰς τὸν αὐτὸν Σ. Βασιλᾶν δραχ. τριάκοντα (30) καὶ τὴν 24 Ἰουλίου 1899 εἰς τὸν αὐτὸν Α. Καλογέρον δραχ. ἑκατὸν (100) ἥτοι ἐν ὅλῳ ποσὸν δραχ. δικασίων πενήκοντα πέντε (255).

Ε'.) Παραπέμπει ἐνώπιον τοῦ αὐτοῦ Δικαστηρίου ἐπίσης τοὺς αὐτοὺς ὡς ἄνω ἀναφερομένους δώδεκα πρώτους κατηγορουμένους, καὶ τὸν Βασίλειον Γαβρίλην πτ. Νικολάου, γεννηθέντα καὶ κατοικοῦντα ἐνταῦθα, ἐτῶν 30, δικηγόρον τοῦ Ταχυδρομείου, Χριστιανὸν ὀρθόδοξον, καὶ προφυλακισμένον, ἵνα δικασθῶσιν ὡς ὑπάρχει τοῦ ὅτι ὑπὸ κοινῷ συμφέροντος κινούμενοι συναπεράσισαν τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἐξῆς Κακουργήματος, καὶ ἕνεκα τούτου συνομολογήσαντες πρὸς ἀλλήλους ἀμοιβῆσθαι συνδρομὴν κατ' Ἀπρίλιον 1900 μεταχειρισθέντες, ἀπειλὰς περὶ ἐπικειμένης δημοσιεύσεως ἐν τῇ ὑπὸ τοῦ Β. Γαβρίλη ἐκδιδόμενη Ἐφημερίδι, Θόρυβος, κακοήτους διατριβῆς κατὰ τοῦ Στυλιανοῦ Βεντούρα ἠνάγκασαν αὐτὸν νὰ καταβάλῃ εἰς τὸν Β. Γαβρίλην δραχ. δέκα (10). Παραπέμπει ἐνώπιον τοῦ αὐτοῦ δικαστηρίου τὸν Χρῆστον Κωσταδοῦλον πτ. Δημητρίου γεννηθέντα καὶ κατοικοῦντα ἐνταῦθα, ἐτῶν 41, ἀστυφύλακα, Χριστιανὸν ὀρθόδοξον καὶ προφυλακισμένον, ἵνα δικασθῇ ὡς ὑπάρχει τοῦ ὅτι, ἐν γνώσει καὶ ἐν

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΕΒΔΟΜΗΡΕΤΗΡΙΑ
ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ

προβίσεως ἐχρήγησε τὴν ἐκ τοῦ ὑποστήριξιν πρὸς τὸν Ν. Πιζάνην καὶ λοιποὺς κατηγορουμένους εἰς τὴν κατὰ τὰς ἀρχὰς Ἰουλίου 1899 κατὰ τοῦ Α. Σκεύη ἐκτελεσθεῖσαν ἐκδίξιον, δι' ἧς ἔλαβον ἐκεῖνοι δρχ. τεσσαράκοντα (40) χωρὶς ἰδιοτελῆ σκεπὸν, καὶ δὲν ἠμποδίσαν, ὑπὸ χρεως ὦν, δυνάμει τῆς δημοσίου ὑπερσίως του, τὴν ἐκτέλεσιν αὐτῆς ὥς ἂν αὐτοὶ ἀξιοποιοῦν πράξεως.

Διατάσσει τὴν διὰρκειαν τῆς προφυλάξεως πάντων τῶν ἐν προφυλάξει διατελούντων κατηγορουμένων, μέχρις ὁριστικῆς ἐκδικάσεως τῆς προκειμένης κατ' αὐτῶν κατηγορίας πλην τοῦ Χριστοφόρου Μέρη.

Δικτηρεῖ ἐν ἰσχύι τὸ κατὰ τοῦ Νικολάου Πιζάνη τοῦ Στεφάνου ἐκδοθέν κοινοτομητικὸν ὑπ' ἀριθμὸν 9. ἐ.ε. τοῦ παρὰ τοῖς ἐνταῦθα πλημμελοδικαῖς Ἀνακριτοῦ, καὶ

Διατάσσει τὴν σύλληψιν καὶ προφυλάξιν αὐτοῦ ἄμειν αὐτὴ κατὰ τὴν ἐφεκτὴ, μέχρις ὁριστικῆς ἐκδικάσεως τῆς προκειμένης κατ' αὐτοῦ κατηγορίας.

Ἀποφασίζεται ὅτι δὲν πρέπει νὰ γίνῃ κατηγορικὴ κατὰ τοῦ Ἀντωνίου Πηλοῦ πτ. Ἀναστασίου, Νικολάου Ζερβοῦ τοῦ Ἰερέως Σπυρίδων, καὶ Ἰωάννου Σωτηρίου πτ. Νικολάου κατὰ τῶν Κερκύρας ἐπὶ ταῖς ἄνω ἀξιοπονοῖς πράξεσι.

Πέσει πρὸς καὶ τὴν παρὰ τὴν ποινικὴν καταδίωξιν ἐπὶ ταῖς ἄνω πράξεσι κατὰ τοῦ 1) Σπυρίδωνος Πολίτου πτ. Ζαφειρίου, 2) Σπυρίδωνος Βλάχου πτ. Χρήστου, 3) Χριστοφόρου Μέρη πτ. Νικολάου κατὰ τῶν Κερκύρας καὶ

Διατάσσει τὴν ἐκ τῶν φυλακῶν ἀπόλυσιν τοῦ Χριστοφόρου Μέρη πτ. Νικολάου, ἂν δι' ἄλλην αἰτίαν δὲν πρέπει νὰ κρατῇται ἐν αὐταῖς.

Ἀπεφασίσθη καὶ ἐγένετο ἐν Κερκύρᾳ τῇ 7ῃ Μαρτίου 1901 καὶ ἐξεδόθη τῇ 9ῃ ἰδίου μηνὸς καὶ ἔτους.

Οἱ Δικασταὶ

Ι. ΜΕΙΛΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ

Θ. ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΣ

Τ. ΒΙΣΒΙΖΗΣ

Ὁ ὑπογραμματεὺς

Σ. Ἀλεξάκης

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΚΡΙΤΕΙΟΝ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ
ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΠΑΙΔΕΙΑΣ . Π ΗΓΟΛΛΥΣ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΟ ΛΕΩΓΥΡΙΟΥ

ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

Α152 Φ12.0015